

NHẤT THIẾT KINH ÂM NGHĨA

Biên soạn phiên dịch kinh Sa-môn Tuệ Lâm.

QUYỀN 43

- Kinh Âm Văn Thù Bảo Tạng - một quyển - Tuệ Lâm.
- Kinh Văn Thù Thập Bát Thắng Huệ - một quyển.
- Pháp Văn Thù Biện Tài - một quyển - không.
- Pháp Văn Thù Văn Trì - một quyển - (Không có từ âm nghĩa) .
- Lục Môn Đà-la-ni - một quyển - (Không có từ âm nghĩa).
- Kinh Đuốc Tuệ - một quyển - Huyền Ứng.
- Kinh Bạt Trừ tội chướng - một quyển.
- Kinh Đại Phổ Hiền - một quyển - Tuệ Lâm.
- A-di-dà Cổ Âm Thanh - một quyển - Tuệ Lâm.
- Kinh Kim Cương Khủng Bố Quán Tự Tại Tối Thắng tâm - một quyển - Tuệ Lâm.
 - Kim Cương Tạng Đại Phẩn Nộ - một quyển - Tuệ Lâm.
 - Vô Năng Thắng Minh Vương - một quyển - Tuệ Lâm.
 - Nhứt Thiết Công Đức Trang Nghiêm - một quyển - không.
 - Pháp Hoan Hỷ - một quyển - Tuệ Lâm.
 - Pháp Hạ Lợi Mẫu - một quyển - Tuệ Lâm.
 - Pháp Quý Tử Mẫu - một quyển - không.
 - An Trạch Thần Chú - một quyển - Tuệ Lâm.
 - Kinh Hộ Chư Đồng Tử - một quyển - Tuệ Lâm.
 - Kinh Lục Tự Đại Đà-la-ni - một quyển - Tuệ Lâm.
 - Kinh Tạo Tháp Công Đức - một quyển - không.
 - Chư Phật Tâm Đà-la-ni - một quyển - không.
 - Kinh Bát Danh Phổ Mật - một quyển - Tuệ Lâm.
 - Kinh Bạt Tế Khổ Nạn - một quyển - Tuệ Lâm.
 - Kinh Huyễn Sư Bạt-đà - một quyển - Tuệ Lâm.
 - Đà-la-ni Tập Tập - mười quyển - Tuệ Lâm.

- Kinh Hoa Thủ - mươi ba quyển - Huyền Úng.
- Kinh Phật Danh - mươi hai quyển - Huyền Úng.
- Tam Kiếp Tam Thiêng Phật Danh - ba quyển - Tuệ Lâm.
- Kinh Thiên Phật Nhân Duyên - một quyển - Tuệ Lâm. (Không có từ âm nghĩa)
- Kinh Thiên Ngũ Bách Phật Danh - tám quyển - Huyền Úng.
- Kinh Bất Tư Nghì Công Đức Hộ Niệm - hai quyển - Huyền Úng.
- Kinh Quán Phật Tam-muội - mươi quyển - Huyền Úng.
- Kinh Tăng Già Trá - bốn quyển - Tuệ Lâm.
- Kinh Trang Nghiêm Tam-muội - ba quyển - Huyền Úng.
- Kinh Liên Hoa Diên - hai quyển - Huyền Úng.
- Kinh Viên Giác Liễu Nghĩa - một quyển - Tuệ Lâm.
- Kinh Đại Phượng Tiện Báo Ân - mươi quyển - Huyền Úng.
- * Ba mươi bảy kinh trên gồm một trăm quyển đồng âm với quyển này.

KINH VĂN THÙ SƯ LỢI PHÁP BẢO TẶNG ĐÀ LA NI

Tuệ Lâm soạn.

Toàn hoàn: ngược lại âm trên là tượng duyên. dẫn khởi chú thích trong Quốc ngữ rằng: chữ toàn giống như là khúc triết, quanh co, phức tạp. Chú thích rõ ràng hơn là từ chuyển Đổi. Hà Hư chú thích, nghĩa là công khai đi nhiều. Trong văn nói giải thích rằng là chỉ huy chu toàn, nghĩa là từ nơi này đến nơi kia, chữ sơ là bước đi, là cái chân bước. Trong bốn kinh viết chữ sơ là tên của loại ngọc, dưới là âm hoàn. Trịnh Huyền chú giải trong sách Chu Lễ rằng: chữ là đi nhiều quanh vây. Âm sơ số.

Mâu phủ: Ngược lại âm trên mạc hậu. Chữ trong sách là loại binh khí. Trong văn nói viết chữ mâu là do làm ra binh xa dài hai tượng. Đây là chữ tượng hình. Văn cổ viết là mâu cũng viết chữ mâu này. Chữ dưới âm là phủ.

Ngõa lịch: Âm lịch. Trong văn nói gọi là lịch nghĩa là đá vụn, cũng từ bộ thạch thanh lạc. Trong bốn kinh viết chữ lịch này chẳng phải vậy.

Hấp thúc: Ngược lại âm trên là hư ấp. Trịnh Tiển giải thích trong kinh thi là chữ hấp là do dẫn hơi. Quảng Nhã giải thích rằng: uống vào. Cố Dã Vương gọi là hít thở vào. Trong văn nói giải thích rằng: hơi thở

bên trong ra vào từ bộ khẩu thanh cặp. Ngược lại âm dưới là song giác. Thượng Hiệt biên soạn giải thích chữ thúc ẩm là uống. Trong văn nói giải thích, hít vào ngược lại là âm toàn sung từ bộ khiếm thanh thúc. Trong bốn kinh viết nã là chẳng phải vậy.

KINH VĂN THÙ SƯ LỢI SỞ THUYẾT THẬT BÁT THẮNG HUỆ
 (Không có âm để giải thích.)

**KINH VĂN THÙ SƯ LỢI BỒ TÁT CẦU THÔNG MINH
 BIỆN TÀI ĐÀ LA NI**
 (Không có âm chữ giải thích.)

KINH LỤC MÔN ĐÀ LA NI
 (Không có âm chữ giải thích.)

KINH ĐUỐC TUỆ ĐÀ LA NI - *Huyền Úng soạn.*

Ê-thát: (nghĩa là một loại chim sống ngoài biển) chim hải âu.
 Ngược lại âm trên là ư kê.

Địa bồ: Ngược lại âm dưới là bồ hè.

KINH PHẬT THUYẾT BẠT TRÙ TỘI CHƯỚNG CHÚ VƯƠNG
Huyền Úng soạn.

Yết phiêu: Âm trên yết chuyển thiệt ngược lại âm dưới tỳ diệu.
 Quý quý: ngược lại là âm phan mạt.
 Thiêm ma dã: ngược lại âm trên thi diệm âm kế tiếp là mạc khả.
 Mĩ na: ngược lại là âm mê bệ.

KINH ĐẠI PHỐ HIỀN ĐÀ LA NI - Tuệ Lâm soạn.

Tốn chi: ngược lại âm trên tôn thốn Bệ Thương giải thích: tốn phún sái nghĩa là phún nước lên vật. Cố Dã Vương giải thích nghĩa là miệng ngậm nước phun rải. Chữ chánh xưa nay từ bộ thủ thanh tốn. Trong kinh viết chữ tôn chẳng phải chữ chánh thường hay dùng.

Lâm Quý: âm trên là lập trâm ngược lại là tên của con quý.

Cổ độc: âm trên cổ. Trịnh Huyền giải thích trong sách Chu Lễ rằng: chữ cổ là con vật làm bệnh hại người. Trong tự thư giải thích trong bụng có con sâu cổ, cũng gọi là trách mục quỷ. cũng là con sâu cổ. Nhĩ Nhã giải thích: cổ là độc hại. Khảo Thanh cho rằng: cổ là lừa dối người. Trong văn tự điển nói từ bộ trùng đến bộ mãnh âm mục nghĩa là cắn nhiều hại vậy.

Ca trú: âm dưới trích giá ngược lại là tiếng Phạm hoặc là viết chữ trú.

KINH A DI ĐÀ CỔ ÂM THANH VƯƠNG ĐÀ LA NI *Tuệ Lâm soạn.*

Lâm kỷ: ngược lại âm trên lam cầm. Trong văn nói chữ lâm có nghĩa là cầm nắm, giữ lấy. Cũng từ bộ thủ thanh lâm cũng chữ lâm này.

KINH KIM CƯƠNG KHỦNG BỐ QUÁN TỰ TẠI BỒ TÁT TỐI THẮNG MINH VƯƠNG - Tuệ Lâm soạn.

Yếm thọ: ngược lại âm dưới là đao lão. Trịnh Chúng giải thích trong sách Chu Lễ rằng: cầu chúc gọi là thọ Trịnh Chúng cũng giải thích rằng: chữ thọ là nơi thiêng địa thần linh. Giải thích bao gồm trong sách luận ngữ nghĩa là mời quý thần đến. Trong văn nói nghĩa là báo cáo sự việc cầu phúc, viết từ bộ ký thanh thọ. Lựu tức là cây lựu. Trong văn viết là âm đào yến, tức là cây đào vậy.

Chú trở: ngược lại âm trên là châu cứu. chữ chánh viết là châu. Nay cho rằng châu tháp đó là âm chữ thường hay dùng không thể cải

Đổi cho đúng được. Ngược lại âm dưới là trắc trợ. Trịnh Chúng giải thích trong sách Chu Lễ rằng: chữ trở nghĩa là chúc, khiến cho thôi bỏ việc làm ác. Khảo Thanh gọi là chú trở nghĩa là mắng nhiếc. Trong văn nói từ bộ ngôn thanh thã cũng viết là thần hoặc viết là thệ. Lại cũng viết là hư. Trong văn kinh viết trở là chẳng phải vậy, âm thả tức chỉ rồi vậy.

Tảo quan: ngược lại âm trên là tử lão, âm dưới là quan lâu tức cái bình bằng đồng vậy.

Giác lạc: ngược lại âm lang các. Quách Phác giải thích: chữ là vây quanh là tiếng địa phương nghĩa là từ cửa đông mà nối giữa nước Hàn và nước Ngụy hoặc là liên lạc. Theo chữ giác lạc cũng tương đương với chữ xung ngẫu nghĩa là liên lạc khắp hang cùng ngõ hẻm. Trong văn nói viết từ bộ mịch thanh cát.

Tiên hành: nghĩa là xung phong đi trước âm xung mãnh.

Ôm tam điềm: ngược lại âm trên ôn khổm. Vận thuyền nghĩa là vật bên trong chính giữa có nước. Khảo Thanh cho rằng: trụ ngược lại dưới âm điêm kiêm.

Thuấn mục: nghĩa là nháy mắt, âm trên thi nhuận. Trong văn kinh viết thuấn chữ thường hay dùng.

Bồi: ngược lại âm ứng giảng.

Sàm việt: ngược lại âm trên sī, lam âm dưới việt chữ chánh là việt.

T.590

Phủ sóc: thời xưa gọi là binh khí có cán dài, âm trên phủ, âm dưới song giáp. Ngược lại trong văn kinh viết chữ sóc này là chẳng phải.

Tâm hiếp: ngược lại âm hư, nghiệp cũng viết là.

Điên lại: ngược lại âm trên định niêm, âm dưới lai đại. Chữ điên lại nghĩa bình điên cuồng vậy.

Nang nga: âm trên bao lang. Ngược lại âm dưới ngược ca là tên chung của loài rồng.

Hàng liệt: nghĩa là xếp hàng ngay thẳng, âm trên hồ cương.

Quáng mạch: ngược lại âm trên công mãnh. Nghĩa là có một loại thực vật mọc rất nhiều năm, người ta gọi là lúa mạch, lúa mì.

Phong ngưu: Âm trên phong dã ngưu. Nghĩa là con trâu hoang dã (trâu rừng).

Cơ trữ: Ngược lại âm trừ lữ. tiếng địa phương gọi là dụng cụ để dệt vải. Trong văn nói nghĩa là nấm sợi chỉ, chữ viết từ bộ mộc thanh dự.

Lưu bối: Ngược lại là âm bối khác. Cố Dã Vương gọi chữ bối nghĩa là lão tiền bối nghĩa người đi trước. Tống Trung chú giải trong kinh Thái Huyền rằng: một loại binh khí. Thương Hiệt biên soạn giải thích là so sánh. Trong văn nói viết chữ bối từ bộ xa thanh phi.

Tử Kiềm: Ngược lại là âm công mãnh, cũng đồng với chữ khoáng nghĩa chất khoáng chất sắt.

Kiệt hạt: ngược lại là âm hè lạc. Trong sách Quốc ngữ gọi là dùng thiêng nhãnh nhìn thấy dòng nước đã khô cạn hết. Quảng Nhã giải thích rằng: cũng cạn hết. Trong văn nói viết từ bộ thủy thanh cổ.

Tương trụ: ngược lại âm chu lâu. Trong kinh văn viết chữ trụ này chẳng phải vậy.

Hợp tộc: ngược lại là âm công lộc. Có nghĩa là tụ hợp nơi tòng lâm vậy.

KINH KIM CANG TẠNG ĐẠI PHẦN NỘ CHƠN NGÔN TẤT TẬT THÀNH TỰU - Tuệ Lâm soạn.

Nguyệt thực: ngược lại âm thời chức. Đỗ Tiên sinh chú giải trong sách Xuân Thu trái đất xoay vòng có một ngày đi chậm, suốt một năm có ngày tháng đi mau hơn, một vòng suốt một tháng. Ngày cùng với tháng là một năm, một năm là mười hai tháng, mặt trăng và mặt trời mới gặp nhau. Tuy nhiên gặp nhau mà không có xảy ra nguyệt thực, có một lượng lớn không thể thiếu đi, vì vậy có nhiều khi rút ngắn lại thời gian. Cho nên tuy gặp nhau mà vẫn không xảy ra nguyệt thực, nên phải có nhiều lần gặp nhau mới có xảy ra nguyệt thực, đó là tháng chánh dương, cho nên người hiểu biết kiên kỵ, nên mới có việc lấy khăn che lại, dùng trống đánh lên cho tan đi nguyệt thực. Trong văn nói viết từ bộ trùng thanh thực, âm thực tự.

Tác quyết: ngược lại âm quyền nguyệt. Khảo Thanh gọi là dực nghĩa là cây cột để buộc trâu bò. Chữ chánh xưa nay là từ bộ mộc thanh quyết.

Định kỳ: ngược lại âm trên là định định.

Ô-tha-na-năng: ngược lại âm trên ô cổ cũng là âm yêu thương cá, cũng là âm na na ngã. Ngược lại âm dưới nải lăng. Nghĩa là tiếng Phạm.

Lăng nga: âm trên lăng thượng thanh, âm dưới ngược ca.

Diêu trung: ngược lại âm trên dư triêu. Trong văn nói gọi là lấy điện thiêu đốt gạch ngói, viết từ bộ huyệt thanh diêu.

Khôi Tẩn: ngược lại âm tần tấn tiếng địa phương, nghĩa là nhiều lửa. Đỗ Quyên chú giải trong tả truyện rằng: lửa nhiều thiêu đốt gỗ. Trong văn nói viết từ bộ hỏa thanh duật.

PHÁP ĐẠI UY ĐỨC VÔ NĂNG THẮNG

(Không có âm chữ giải thích.)

KINH NHẤT THIẾT CÔNG ĐỨC TRANG NGHIÊM VƯƠNG

(Không có âm chữ giải thích.)

PHÁP ĐẠI DUỢC XOA NỮ HOAN HỶ MÃU TINH

ÁI TỬ THÀNH TỰU - *Tuệ Lâm soạn.*

Sinh bán chi ca: ngược lại âm trên là thất tinh. Cố Dã Vương giải thích rằng: người đại diện cho người con trai cưỡi vợ bắt buộc phải nạp lễ vật, vì vậy cho nên gọi là sinh lễ. Nghi Khuê giải thích trong sách Chu Lễ, tức là đã bằng lòng. Trong văn nói viết từ bộ nữ thanh sinh. Trong kinh văn viết chữ sinh cũng là chữ thường hay dùng. Cũng viết chữ sinh này từ bộ nhĩ thanh âm thất định. Chữ bán chi ca là tiếng Phạm.

Xu lê: Ngược lại âm trên xương chu. Trong truyện Mao Thi giải thích rằng: sắc đẹp của người con gái, đây là tiếng địa phương. Có nghĩa là giữa nước Triệu, nước Ngụy thay thế yến tiệc là đem người con gái ra công hiến, thế là hai nước giao hảo tốt đẹp vậy. Trong văn nói có nghĩa là sắc đẹp của người con gái viết từ bộ nữ thanh chu. Ngược lại âm dưới là lê đế Quảng Nhã giải thích chữ lê là tốt đẹp vậy. Trong văn nói viết từ bộ lộc thanh lưỡng, âm đồng như trên, văn tự viết theo chữ triện.

Nhĩ đang: ngược lại âm dưới yến lang Ty Thương giải thích rằng: châu ngọc đeo đầy nơi tai, giải thích cái tên, nữ trang đeo tai. Thí Chu giải thích chữ đang là chữ chính xưa nay viết từ bộ thanh đang.

Bạch loa: ngược lại âm cổ qua. Trong bốn kinh viết chữ quả là chữ

hay thường dùng. Bạch loa: nghĩa là con tò vò.

Yêu ký: ngược lại âm trên y, liêu, âm dưới là ký y.

Phạ bố: nghĩa là sợ sệt ngược lại âm trên là phách bá.

Môn khốn: lại viết chữ khốn đồng với chữ khôn ngược lại âm ẩn.

Đao hoạch: ngược lại âm hoành mạch. Cố Dã Vương giải thích rằng: lấy mũi dao mà phá vật. Còn trong văn nói giải thích lấy cái dùi đẻ vẽ. Viết từ bộ đao thanh chữ họa là vẽ vậy.

Ư táo: âm trên là tao đáo, ngược lại trong sách lẽ ký gọi là nơi thờ cúng thổ địa. Chữ táo đó Trịnh Chú giải là một vị thần nhỏ ở trong dân gian, xem xét việc cúng tế, nếu người mắc lỗi lầm nhỏ thì bị quở trách. Trong văn nói giải thích rằng là vị thần trông coi việc nấu nướng, bếp núc. Viết từ bộ huyệt thanh táo tĩnh cũng viết chữ táo văn thường hay dùng. Trong văn kinh viết táo chẳng phải vậy.

Xâm quắc: chữ chánh ở trên là xâm nghĩa là chiếm lấy, chữ dưới là âm yêu nhiêu.

Bình sùng: ngược lại âm tuy thủy chữ trong sách viết là quý thần là hại. Trong văn kinh viết chữ sùng là chẳng phải vậy.

Lậu tiết: ngược lại là âm tiên liệt. Quảng Nhã giải thích chữ tiết là tẩy rửa, Trịnh Tiển chú giải trong kinh thi rằng: phát ra ngoài, chữ chánh xưa nay viết từ bộ thủy thanh duệ. Trong văn kinh viết chữ tiết này, là chữ thường hay dùng.

Trí ninh: ngược lại là âm minh định.

Điềm thúy: Nghĩa là rất ngọt giòn, ngược lại âm trên điệp khiêm âm dưới là thất tuế.

PHÁP HẠ LỊ ĐỂ MẪU CHỌN NGÔN - Tuệ Lâm soạn.

Trách thủ: ngược lại âm trên tri cách. Quảng Nhã giải thích rằng: chữ trách là bày ra mở ra. Nghĩa là người nắm trong tay dự án rồi tuyên bố ra cho mọi người biết, lấy đầu ngón tay giữa chỉ ra số lượng hoạch định. Trong văn nói viết từ bộ thạch thanh kiệt, cũng viết chữ thác. Trong bốn kinh viết chữ kiệt này chẳng phải vậy.

Bì giao: âm giao.

Cam thúy: ngược lại âm thất tuế.

Át-ca: ngược lại âm là an các là tiếng Phạm.

Cổ nhủ: ngược lại âm trên cây hẫu. Khảo Thanh gọi là lấy sữa,

Chữ chánh xưa nay của người nước Sở gọi chữ cổ là sửa chữ cổ viết từ chữ dương, thanh kiết hoặc là viết âm. Ngược lại là âm khổ giác ngược lại trong văn kinh viết chữ cấu chẳng phải nghĩa trong kinh này vậy.

Thai dựng: ngược lại âm trên tái lai âm dưới dăng tắng. Trịnh Huyền chú giải trong sách Chu Lễ rằng: bao hàm thật gọi là cái thai, người mang thai, kỳ thật là không phải thật. Quảng Nhã giải thích rằng cái thân mang thai trong văn nói gọi là hoài thai là mang đứa con trong bụng, viết từ bộ tử thanh nǎi hoặc là viết chữ dăng.

Gai xỉ: ngược lại âm trên là mai gai. Chữ chánh xưa nay viết từ rằng chữ gai là lau chùi, viết từ bộ thanh gai vậy.

Ôn tō: ngược lại âm trên ôn khổn. Vân Thuyên gọi là bên trong giữa vật có nước. Khảo Thanh gọi là trụ nghĩa cây cột. Trong văn nói viết từ bộ thủ thanh ôn.

KINH PHẬT THUYẾT QUÝ TỬ MÃU

(Không có chữ âm giải thích.)

KINH PHẬT THUYẾT AN TRẠCH THẦN CHÚ - *Tuệ Lâm soạn.*

Khuy nhơn: ngược lại âm trên là khuê quy. Khảo Thanh gọi chữ khuy nghĩa là nhìn trộm. Trong văn nói viết từ bộ môn thanh quy cũng viết là khuy ngược lại là âm khuê khuyết khuê.

Nam nha: ngược lại âm nha giả. Quảng Nhã giải thích chữ nha là nơi làm răng giả. Trong văn nói gọi là vũ nghĩa là nhà lớn, viết từ bộ nghiêm thanh nha, âm vũ, võ.

Chi sương: ngược lại âm tưởng dương. Ty Thương giải thích rằng: chữ sương là cái chái của cái nhà. Nhỉ Nhã gọi là cái chái phía đông, phía tây của cái nhà, cũng gọi là cái miếu thờ, nhưng không gọi là tắm. Nghĩa chô để nhà vua khi băng hà đưa vào lăng tắm để thờ. Quách Phác giải thích hiệp thất có nghĩa nhà tiếp khách, chữ chánh xưa nay viết từ bộ nghiêm thanh tương.

Hỗn biên: ngược lại âm trên hỗn khổn. Trong văn nói gọi là nhà xí (nhà vệ sinh) viết từ bộ vi bộ thi vi là rão thí là con lợn, như vậy nhốt con lợn trong chuồng. Trong bốn kinh viết chữ khổn trọc nghĩa là dơ đục

chẳng phải nghĩa của trong kinh, ngược lại âm vi thanh vi.

Quỷ lưỡng: âm trên hựu âm dưới lưỡng. Trong sách Quốc ngữ giải thích là thủy quái tức là con yêu tinh ở dưới nước. Hoài Nam Tử giải thích rằng: có một đứa trẻ ba tuổi tên Trạng Như họ Xích da đen mắt đỏ, móng đỏ tai dài, tóc đẹp chết dưới sông thành yêu quái. Trong văn nói viết là yên lưỡng gọi là tinh vật dưới sông, trên núi, viết từ bộ trùng hựu thanh lưỡng giai.

Nhiêu ngã: âm trên là ninh liễu. Lại trong văn nói gọi nhiêu hà nghĩa là khắc khổ, ác nghiệt. Một là náo loạn, quấy rối, làm trò đùa diễu cợt, viết từ thanh nhiêu bộ nữ hoặc là viết chữ niểu bốn cợt, âm niểu hà.

KINH HỘ CHƯ ĐỒNG TỬ ĐÀ LA NI CHÚ - Tuệ Lâm soạn.

Huân hồ: ngược lại âm trên huân vận âm dưới hộ cô. Khảo Thanh gọi là tên ác điểu. Theo đây thuộc loại chim cưu lưu. Trong bốn kinh viết huân hồ chẳng phải vậy.

Bà quyền: ngược lại âm trên ba mā âm dưới quyền viên, chữ trong sách gọi chữ quyền là nắm trong tay. Trong văn nói viết từ bộ thủ thanh quyền tinh. Trong bốn kinh viết quyền là chẳng phải vậy.

Tự khiết: ngược lại là âm nghiên kiết. Trong văn nói gọi chữ khiết là cắn chặt, từ bộ xỉ thanh khuê âm khuê khẩu bát: cũng có Nghĩa là ấu niên bảy tám tuổi.

Mục khu: ngược lại âm khương ca.

Số ý: ngược lại âm trên song giác, âm dưới đồng anh giới. Trong văn nói giải thích là chữ ý là ăn no rồi ra nghĩ, viết từ bộ khẩu thanh ý.

Số tuế: âm trên uyển liệt Khảo Thanh gọi tuế là lấy ống tre thổi hơi trong cổ họng. Trong văn nói giải thích là hơi đi ngược lên, viết từ bộ khẩu thanh.

Nhiêu hại: ngược lại là âm ninh điểu. Trước đã giải thích rồi.

KINH PHẬT THUYẾT LỤC TỰ CHÚ VƯƠNG - Tuệ Lâm soạn.

Khư khu đà: ngược lại âm trung ô hầu là tiếng Phạm.

Sàng phu: ngược lại âm phổ bố. Khảo Thanh gọi phu nghĩa là bày ra, trải ra. Quảng Nhã giải thích rằng chữ bố là tấm vải. Trong văn nói giải thích dựng bày ra trước cửa, viết từ bộ kim thanh bố. Trong bốn kinh viết chữ bố cũng là chuẩn vậy nhưng chẳng phải nghĩa kinh.

Bạch Độc tiển: ngược lại là âm tiên tiển, cũng viết là tuyết nghĩa là đường dây. Trong bốn kinh viết là diên nghĩa là sợi dây kéo dài âm diên là chẳng phải nghĩa.

KINH PHẬT THUYẾT TẠO THÁP CÔNG ĐỨC

(Không có âm giải thích.)

KINH CHU PHẬT TÂM ĐÀ LA NI - *Tuệ Lâm soạn.*

Ngạc già: tiếng Phạm, ngạc già là tên của một con sông ở nước Tây Thiên Trúc. Âm trên là ngạc nghi là chữ thượng thanh chữ già là mượn âm ngược lại là âm kiêm già.

Hung bột: ngược lại âm trên là hư cung, âm dưới là bồn mệt. Cố Dã Vương giải thích rằng: chữ bột là bạo nghĩa là mạnh bạo, hung bạo. Thương Hiệt biên giải thích rằng: gấp gáp, vội vàng, hấp tấp. Quảng Nhã giải thích là đầy đủ, hưng thịnh. Khảo Thanh gọi là nỗi giận. Trong văn nói nghĩa là sấp hàng, bày ra, viết từ bộ lực thanh bột.

KINH BÁT DANH PHỔ MẬT ĐÀ LA NI - *Tuệ Lâm soạn.*

Thất-la-phiệt: âm phật, tiếng Phạm, nghĩa tên của một thành.

Tạm tổn: ngược lại âm trên là tạp cảm. Đỗ Huyền chú giải trong tả truyện rằng: chữ thốt nghĩa là chạy nhanh, vội vàng. Trong văn nói thì chữ tạm là không lâu viết từ bộ nhật thanh tạm, âm tốt ngược lại là âm thường cốt.

KINH BẠT TẾ KHỔ NẠN ĐÀ LA NI - Tuệ Lâm soạn.

Quý phạt: nghĩa thiêu thốn ngược lại âm trên là quý vị. Nghĩa đã giải thích trước năm bí mật trong kinh. Trong bốn kinh viết chữ quý này là chẳng phải vậy.

KINH HUYỄN SƯ BẠT ĐÀ SỞ THUYẾT THẦN CHÚ *Tuệ Lâm soạn.*

Bạt-đà: ngược lại âm trên là bàn mạt là tiếng Phạm.

Chương tế: ngược lại âm dưới ty tế Cố Dã Vương giải thích nghĩa là tối tăm không sáng tỏ. Quảng Nhã giải thích là ẩn. Trong văn nói viết từ bộ thảo thanh tế. Trong kinh văn viết chữ tế này là chẳng phải.

Cứu chi: ngược lại âm trên cứu hựu. Quảng Nhã giải thích chữ cứu là giống như trợ giúp, nghĩa là cùng nhau khởi lòng trợ giúp. Khảo Thanh gọi là viện trợ, chữ chánh xưa nay viết từ bộ chi thanh cầu. Trong kinh văn viết là chẳng phải, ngược lại âm phộc phổ mộc.

Tỏa giới: ngược lại âm trên là tô quả. Trong sách Hán thư âm nghĩa gọi là liên tỏa nghĩa là cần câu cá. Chữ chính xưa nay viết từ bộ kim thanh tỏa. Trong bốn kinh viết chữ tỏa có bộ ngọc cùng nghĩa trên, nghĩa là lặt vặt cùng với nghĩa trái, ngược lại âm dưới là hài giới. Trong văn nói viết chữ chất cốc nghĩa là gông cùm, từ bộ mộc thanh giới. Trong bốn kinh viết chữ hạch nghĩa hạt nhân là chẳng phải vậy.

ĐÀ LA NI TẬP TẬP - Tuệ Lâm soạn. **QUYỂN 1**

Uất chưng: ngược lại âm ư vật Nhĩ Nhã giải thích chữ uất, nghĩa là uất khí, chứa nhiều hơi. Lý Tuấn cho rằng: chứa hơi đầy tràn, âm sau là thăng thăng ? hai âm. Trong văn nói giải thích chữ chúng thuộc hỏa khí nghĩa là hơi nóng là bốc hơi lên. Nam Sơn gọi chữ chưng là cơ sở. Trụ Nhuận giải thích là nóng nhiệt, hơi nóng bốc lên. Trong kinh văn viết chữ chưng có nghĩa là dâng hơi nóng. Ngược lại Nhĩ Nhã giải thích chưng là nhiều là đẹp, nhưng chữ chưng chẳng phải nghĩa này.

Âm thăng nghĩa là hơn, ngược lại là âm chứng âm sở, trụ sở âm dưới bộ thạch.

Lâm lâm: ngược lại là âm hư lưu âm hứa trụ. Y theo chữ giải thích là tiếng rên la vì đau đớn vậy.

Hoáng dưỡng: ngược lại là âm hô quẳng. Sở từ giải thích chữ hoàng dưỡng nghĩa là chữ hoàng dưỡng là rộng lớn mênh mông, cuồn cuộn. Trong kinh văn giải thích quang dương là tên của một tỉnh Quảng đông Trung Quốc. Ngược lại âm cổ huỳnh. Ngược lại âm dưới tự lương dĩ chương hai âm. Hai loại chữ tương hình này nay đều không dùng vậy.

Nhủ lê: ngược lại là âm phũ ưu y theo chữ Ty Thương giải thích; nhũ là thổi hơi, thổi thanh khí.

ĐÀ LA NI TẠP TẬP QUYỂN 2

Quan tặc: ngược lại âm viết hầu. Trong sách Thượng thư giải thích rằng: chữ quan tặc nghĩa là kẻ trộm, kẻ gian đột nhập vào. Phạm Ninh Tập giải rằng: người nước ngoài tấn công vào cướp đoạt. Trong văn nói giải thích, nghĩa là hung bạo. Quảng Nhã giải thích quan sao nghĩa là sao chép, âm phiêu ngược lại âm phuơng diệu.

Tương bạc: ngược lại âm bổ mạc. Nhĩ Nhã giải thích rằng chữ bạc là mõng là bức bách vây quanh. Vì Triệu chú giải trong Hán thư rằng: chữ tức là hỏi ngược trở lại tức là bức hơi. Cũng gọi là bạc thực nghĩa là ăn ít. Trong kinh viết chữ quảng bác nghĩa là rộng nhiều lưu loát. Chữ bát là chẳng phải vậy.

Lục phủ: ngược lại âm phu tự. Quảng Nhã giải thích chữ phủ nghĩa là nhiều. Bạch Hổ Thông gọi là con người có lục phủ nghĩa là đại tràng, tiểu tràng bàng quan tỳ vị, tam tiêu, đởm (mật).

Tam tiêu: ngược lại âm tử diêu. Bạch Hổ Thông gọi lục phủ có tam tiêu, phủ của thận, thận làm chủ tam tiêu, thoái mái, cũng lấy nhiều tinh dịch tiết ra, chữ tiêu trên là chữ tiêu giống như sương mù chữ tiêu dưới là giống như giọt mưa rơi. Trong kinh viết chữ tiêu chữ thiêu là dư vậy, nghĩa chữ tiêu này chẳng phải vậy.

Nứt tuyết: nay cũng viết chữ tiễn. Lại viết chữ ty đồng với chữ tư tiễn là rẽ tiễn, ngược lại nghĩa là sợi chỉ may áo.

Lạo tiếp: ngược lại âm lộc cao là tiếng địa phương. Chữ lạo nghĩa là lấy ra. Quách Phác giải thích chữ lạo câu nghĩa là cái móc câu giống như lưỡi liềm, chữ này là văn thường hay dùng. Thảm Thủ gọi chữ lại có nghĩa là lấy ra. Trong văn kinh viết chữ kiên lạo có nghĩa là bền chắc vậy, chữ này chẳng phải nghĩa đây vậy.

Ma-sa: âm xoa lại viết ma-ma hai chữ tượng hình đồng ngược lại là âm mạc hà. Ngược lại âm dưới là tô hà. Thanh loại ma sa cũng giống là chữ môn mô có nghĩa là sờ mó, cũng viết là mạc sát nghĩa là sơn phết, lau chùi. Trong văn kinh viết tha lộc nghĩa là lau chùi, chữ tha chẳng phải nghĩa này, chữ mạc là âm mạc bát. Ngược lại là âm sát tô khác.

ĐÀ LA NI TẠP TẬP QUYỂN 3

Cúc dục: trong kinh thi gọi là mẫu hê cú ngã. Nghĩa là mẹ nuôi ta khôn lớn. Trong tả truyện gọi là cúc dưỡng nuôi dưỡng. Tiếng địa phương giữa đời trần nước Sở giải thích cúc và dưỡng là nuôi, dưỡng là dạy. Lại chữ đồng với chữ cư ngược lại âm lục. Trong văn nói chữ cúc là bưng đồng với chữ toát là đơn vị trọng lượng vậy.

Thanh huỳnh: ngược lại là âm thích kinh nghĩa là màu sắc mặt trời mọc ở hướng đông. Nhĩ Nhã giải thích: màu xanh của vâng thái dương tràn đầy sức sống của mùa xuân. Chữ viết từ chữ đan màu đỏ từ chữ sanh nghĩa là mọc cây đan thanh màu đỏ tất nhiên người ta tin như vậy. Trong bốn kinh viết chữ thanh, ngược lại âm thả kiến. Lại viết chữ tinh chẳng phải này vậy.

Hạt giã: nghĩa là người mù, lại viết khác ngược lại là âm hồ hạt. Trong sách tự thư viết nhất mục nghĩa là hợp vậy.

Uông nhược: nay lại viết nghĩa đồng nghĩa là người gầy yếu, bệnh hoạn. Ngược lại âm ô hoàng. Chữ uông nhược văn hay thường dùng, cũng có nghĩa là ngắn, nhỏ, gọi là uông uông cũng là nhỏ bé vậy.

Dõng triết: nghĩa là chỉ người có trí huệ mạnh mẽ. Trong văn cổ viết chữ kiết. Trong sách lại viết, nay viết chữ triết cũng đồng nghĩa. Ngược lại là âm tri liệt. Nhĩ Nhã giải thích chữ triết là người có trí huệ. Trong sách Thượng thư gọi là người biết thì gọi là triết. Tiếng địa phương nghĩa là giữa đời nhà Tề nhà Tống, gọi trí là triết vậy.

Đôn dụ: Ngược lại là âm đòn truân. Nhĩ Nhã giải thích chữ đòn miễn là thành thật, khuyên nhủ, nghĩa là khuyến khích, khuyên nhủ, lại chữ đòn cũng là bắt buộc. Trong văn kinh viết chữ thuần là chẳng phải vậy.

Kim bì: ngược lại là âm phổi bì. Trong văn nói thì có nghĩa là thây thuốc, nghĩa là thây thuốc dùng cây kim lớn để phá mụt ung nhọt vậy.

Hoắc nhiên: ngược lại là âm hô quách, nghĩa là bỗng nhiên, chợt đến, tướng mạo gấp rút, nhanh chóng, vùn vụt. Chữ hoắc tán là tính nóng nảy. Trong văn kinh viết chữ hoắc này chẳng phải.

Hỗn chư: ngược lại là âm hồ khổn. Quảng Nhã giải thích chữ đồ khổn là cái nhà xí (nhà vệ sinh). Trong văn kinh viết khổn khổn là nước đục vậy.

Tự vẫn: ngược lại là âm phẩn phẫn, văn thường hay dùng chữ tự vẫn có nghĩa là tự cầm dao cắt cổ mình (tự sát). Trong Công Dương truyện giải thích công danh không toại nguyện nên tự vẫn. Xử Hà Hữu gọi chữ vẫn là cắt cổ, âm đậu đậu cảnh chữ cảnh là cái cổ.

Gian thủy: ngược lại là âm cư hủy có nghĩa là không thật, chữ thủy là ác vậy, chữ húy khi là khinh thường vậy.

ĐÀ LA NI TẠP TẬP QUYỂN 4

Nặc huyền: ngược lại âm vẫn ất âm dưới đinh lẽ.

Thân tha: ngược lại là âm thư nhơn.

Mục xí: ngược lại là âm khứ cổ.

Mục khứ ngược lại là âm khuỷu giá.

Tác huyền: ngược lại âm đinh lẽ.

A-tỷ: ngược lại âm âm ty lợi.

Xà phạt nghê quật: âm trên ất truy, âm dưới cầu vật.

Ni la: ngược lại âm nải lẽ.

Phú ta phủ phù: ngược lại âm lâu quyết.

Thập: âm kế.

Phạt: ngược lại âm phù quyết.

Ni mo: lại viết âm đồng, âm mặc tảng.

Phan Đà hê mo: ngược lại âm ở hê.

Di da - Tuẩn niết: ngược lại âm hồ biến.

Cận giả: ngược lại âm.

Huấn hô: nghĩa là con chồn cũng gọi là huấn hầu là con khỉ, chữ trong sách viết cấp quát hộc dục, bồ câu, chim nhạn, chim yểng, ngỗng trời. Cũng gọi là loài chim quái dị. Trong văn kinh viết là bi hồ chẳng phải chánh thể vậy.

Âu thổ: nay viết cũng đồng nghĩa ngược lại âm ư khẩu, chữ âu thổ nghĩa là nôn mửa. Còn chữ âu âu là người gù lưng.

Tiên đà: ngược lại là âm khứ yên.

Bả quyền: ngược lại âm cự viên.

Bà huyền: ngược lại là âm định lẽ.

Ý túp: ngược lại là âm ất giới, âm dưới ư quyết. Trong văn nói lại viết y bảo, nghĩa là ăn no rồi nên ra nghĩ chữ túp nghĩa là hơi đi ngược. Trong sách lẽ ký giải thích nghĩa không dám sinh bình vây.

Hy lợi: ngược lại âm hồ ký.

T. 592

La ni - Chất trí - ngược lại là âm chỉ thất.

Siêm bà: ngược lại là âm thức san.

Ca si: ngược lại âm tương ly.

Tỳ hy ngâm bà trí: ngược lại âm trừ trí.

Bi na: ngược lại âm phổ đa.

Già chi: ngược lại âm tiên nhĩ.

A phù: ngược lại âm phương bất. Trong kinh văn viết quý là chẳng phải.

Lê thê: ngược lại âm tha dĩnh.

Phệ quán: ngược lại âm lực tạm.

Thị ngâm ca bi: ngược lại âm tí di.

A phù: ngược lại trong kinh văn viết quý.

Bổ lẩu: âm trên bổ hồ âm dưới lặc khẩu.

Y phàm tắc kiếm bồ triết: ngược lại âm trắc hạt trắc hạt hai âm.

Ai lợi: ngược lại âm sự ký.

Sí đậm: ngược lại âm đạt lâm.

Cư lộ: ngược lại âm đồ ngư.

ĐÀ LA NI TẠP TẬP

QUYỂN 5

Nặc dã - di hạt - nam giá - nī dã - tuyệt ly: ngược lại âm thư chi.

Sử thác: ngược lại âm hiệp gia.

Ly đạm: ngược lại âm đồ cảm.

Hựu lô - đồ bi: ngược lại âm tí di.

Y âu: ngược lại âm mạc bàn.

Bào sa: ngược lại âm mãn giao.

Hề lam: ngược lại âm cổ can.

Hằng già ca lõ lý thô - tu tu diẽn đà: ngược lại là âm đồ ngã.

Tỏa la: ngược lại âm đài ngã.

Cứu chất: ngược lại là âm chư lật.

Đa già lưu hương: lại cũng viết là đa già lâu dịch là cây mộc hương, cây gỗ thơm, mà ngược lại không có mùi thơm. Đó là cây bá-lợi-ca hương.

Long não hương: có lời ghi lại rằng ở xứ Tây Vực, có loại cây tên yết-bố-la hương tùng ; thân cây của nó khi chở hoa và trái rất khác biệt. Lúc đầu hái xuống thì chưa có mùi thơm, sau khi phơi cây khô rồi chế ra mới có mùi thơm, hình trạng màu sắc giống như băng tuyết, có màu sanh đục, đây gọi là mùi thơm long não.

Bổ kỲ: ngược lại âm bốc cő. Trong văn kinh viết bổ.

Hoa bì: ngược lại âm hồ bá, nghĩa tên của một loại cây, có thể dùng làm đồ trang sức cho người thợ săn.

Sản vận: ngược lại âm du quần. Văn thường hay dùng, nghĩa là loạn tâm, gọi là vận, trong văn kinh viết chuyển vận, nghĩa là vận chuyển đồ vật, cả hai đều thông dụng.

Thiệt túc: chữ trong sách viết là túc cũng đồng nghĩa. Trong sách lục Quốc ngữ viết doanh túc là sai lầm. Giả Quỳ gọi là túc thối, nghĩa là co rút lại. Trong văn kinh viết chữ túc này là chẳng phải.

A phủ: ngược lại âm bổ cő.

Vô a: ngược lại âm vũ vu.

Lặc thiện: ngược lại âm thị chiến.

Hỷ lê: ngược lại âm hư cơ.

Điện đậu út ca: ngược lại âm ư lục.

Khư Đà-la-ni quyết lợi minh: ngược lại âm nô định.

Hằng kiêm: ngược lại âm kỳ liêm.

Thực thùy: ngược lại âm thị duyên. Trong văn nói viết phán trúc

viên nghĩa là chỉ cây tre ra thành từng miếng tròn, rồi dùng sức bện lại thành vật dụng, giống như là vót cây chông; đây là ý đồ tổn hại.

Nam nha: ngược lại âm nhan giả. Quảng Nhã giải thích là cái nhà lớn, có nhiều gian, còn gọi là hành lang của nhà. Trong văn nói giải thích là đường hầm là cái nhà dưới để tiếp khách, chung quanh của nhà gọi là vũ nghĩa là lớn. Đây là giải thích tên “đại ốc” là nhà lớn, còn gọi là nơi yên tĩnh thờ tổ tiên. Nghĩa là nhà lớn vậy, trong kinh viết nha là chẳng phải vậy.

Lan quyển: ngược lại âm cầu vân. Trong văn nói giải thích là chuồng nuôi gia súc, cũng có nghĩa là cái hàng rào vậy.

Sĩ hoạn: ngược lại âm hồ xuyến. Trong tả truyện giải thích là hoạn khanh, là quan thái giám trong cung vua, lại chú giải rằng: lấy sĩ nghĩa là người có học, lại gọi là hoạn cũng là người có học vậy.

Lợi trú: ngược lại âm trúc giá.

Kiệt trù: ngược lại âm trực câu nghĩa là cái nhà bếp.

Lâm lâu: ngược lại âm lực hâu.

ĐÀ LA NI TẠP TẬP QUYỂN 6

Tỳ ma: ngược lại âm bố mê nghĩa là tên của một loại cỏ. Trong tập Lữ Tịnh, vận gọi cỏ tỳ ma mọc giống như cây lớn vậy.

Vân chi: văn cổ đồng với chữ hôn nghĩa là lau chùi, cũng gọi là lau chùi bụi phấn.

Tác phạt kiền trú - bàn đàng: ngược lại âm đồ lăng.

Y mông tấc địa: ngược lại âm mãn tất.

Tú huyền bà hàm: ngược lại âm hồ ám.

Ba hống: ngược lại âm hồ cẩu.

Hổ ba: ngược lại âm định hé.

Chí đam: ngược lại âm hứa thi sữu nhất hai âm.

Bôn ning: âm bổn âm dưới nô định.

Tri mạt dốt trú: ngược lại âm đô cốt. Trong kinh văn viết từ bộ khẩu là chẳng phải vậy.

Trương la: ngược lại âm bình lương.

Cuồng mị: ngược lại âm ngưu thê, văn thường hay dùng, nghĩa là nói trong lúc ngủ “nói sảng”. Thanh loại mị nghĩa không tỉnh giác, lời

nói không thật.

Kiền tri: ngược lại âm trực tri.

Chất trá: âm trên trúc lợi âm dưới trúc giá.

Trá kỳ lợi: ngược lại âm cự negi.

Đăng kỳ: ngược lại âm đinh đăng.

Hiệt lợi: ngược lại âm hô kiết.

Đán ni: ngược lại âm nǎi lẽ.

Hy lý: ngược lại âm lực chi.

ĐÀ LA NI TẠP TẬP QUYỂN 7

Địch mộng: nghĩa là mộng du lại viết là nghi âm nghi sưu, nghĩa là là gió vi vu, ngược lại âm dưới mạc cống.

Tri ban chu đáo phu phù đê trí khư bế: ngược lại âm khương giá.

T.593

Ngoại mậu: ngược lại âm vũ quyết.

Hống bà: ngược lại âm hồ cống.

Lai ha: ngược lại lực đối lực duy hay âm.

Phan tha hê mang: ngược lại âm ngũ hê.

Miên na: văn cổ chữ di đồng nghĩa là đứng lặng nhìn mà không nói, ngược lại âm vực chi đại hê hai âm.

Thậm ty: ngược lại âm giả lâm.

A cước - hy lợi: ngược lại âm hồ ký hồ ký hai âm.

Thích dã: ngược lại âm lực khác.

Kỳ ám: ngược lại âm đinh lẽ.

Hiệt phù: ngược lại âm hứa vương.

Tôn chi: ngược lại âm tô độn. Ty Thương giải thích là phun nước văn thường hay dùng, nghĩa cũng là ngậm nước phun gọi là tốn. Trong kinh văn viết chữ tôn cũng là văn thường hay dùng.

Bạch hoàn: ngược lại âm hoàn sạn. xem chú giải của Hứa Thận, Hoài Nam từ gọi là độc hoàn nghĩa là trong con mắt cho chút bịnh. Trong văn kinh viết chữ hoàn này là chẳng phải vậy.

Tỏa quý: ngược lại âm tại qua. Trong văn nói giải thích là bịnh phù thủng. Nghĩa là bịnh ung nhọt. Trong văn kinh viết chữ tọa là chẳng phải vậy.

Ma quỷ: ngược lại âm lực châm. Trong văn nói giải thích, bộ phận đại tiểu tiệm có bình. Trong kinh viết lâm lâm lậu nghĩa là nước rỉ ra, chữ lâm chẳng phải thế vậy.

Vi đồng: ngược lại âm đài công nghĩa là mây cái ống tre xanh. Quách Phác giải thích gọi là ống tre. Trong văn nói gọi là chẽ ống tre ra, nay lại viết chữ đồng cũng là ống tre. Trong kinh viết từ bộ viết thành chữ thùng nghĩa là cây ở giữa cỏ cổ, ngược lại là âm đăng tha lăng, cũng có nghĩa cây gỗ sơn, hùng sơn có thể dùng đựng thức ăn chữ thùng đây chẳng dùng.

Tâm đĩnh: ngược lại âm lực kim. Trong văn nói giải thích là lấy nước rã i lên. Quảng Nhã giải thích chữ lâm thanh là nước sạch. Trong kinh viết lâm lực kim là ao nước vàng. Quảng Nhã giải thích nghĩa là nước mưa. Trong văn nói gọi là tên của loại ngũ cốc.

Cù hạng: lại viết chữ lưu cũng đồng với chữ cù, ngược lại âm lực chư cư mâu, hai âm. Thương Hiệt giải thích chữ cù là buộc lại. Trong văn nói giải thích chữ cù là trói lại rồi giết. Chữ cù còn nghĩa là tên của loại dây, đơn vị đo chiều dài bằng một phần trăm mét. Tiếng Hán gọi là phân công.

Sái lạt: ngược lại là âm tha đạt, âm dưới là lặc đạt. Quảng Nhã giải thích là con mọt, con sâu, con kiến cũng là cái trứng của con kiến, con gián.

Úng ty: ngược lại âm nhất nung. Tỳ Thương giải thích là mũi bị bệnh là vẫn thường hay dùng, cũng gọi là nghẹt mũi khít mũi. Ngược lại âm cứu cầu nghĩa là ngạt mũi vậy.

Yếm cổ: ngược lại âm ư chu, âm dưới tự lâm. Xưa trong truyện Xuân Thu giải thích mau như chất độc lan ra, hoặc mau chóng như loài quỷ vô hình ăn cũng có nghĩa là dùng như đồ vật, Chí Đỗ giải thích chữ cổ là chất độc, hoặc là bệnh tật. Trong kinh viết yếm chẳng phải thế này vậy.

Xoa ba: ngược lại hai âm sơ gia, sơ giá.

Ủy thử: ngược lại là âm ư ngụy. Tam Thương giải thích chữ ủy nghĩa là nuôi người đói. Trong văn nói viết chữ ủy nghĩa cỏ héo cho trâu bò ăn. Quảng Nhã giải thích nghĩa là thức ăn ôi.

ĐÀ LA NI TẠP TẬP

QUYỂN 8

Di sô: ngược lại âm trắc sâu.

Nghê vũ: ngược lại hai âm hề, ngũ lẽ, ngược lại âm dưới hứa chu.

Tân đầu: ngược lại âm thân. Trong văn kinh viết chữ tân này là sai vậy.

Khư khư a bi: ngược lại là âm phò chi.

Tháp bi: ngược lại âm đồ lạp.

Tỷ chi: ngược lại âm sơ mạc. Nghĩa là lấy nước. Trong văn kinh viết tỷ là chẳng phải vậy.

Đảng ni: ngược lại âm đương lang.

Già chuyên: ngược lại âm lực hề.

A Nhiếp: ngược lại âm thiệp.

Biến la: viết đúng là chữ biến này, ngược lại âm bi phủ.

Xỉ khư: lại viết chữ vũ cũng đồng, ngược lại âm khưu vũ. Trong văn nói giải thích nghĩa rằng bị sâu.

Tây thí: ngược lại âm thức nhẫn.

Chú câu: ngược lại âm hồ khẩu.

Mục huyền: âm huyền hiển hai âm. Trong văn nói giải thích là bị chong măt hoa măt, chữ lâm huyền là loạn. Thương Hiệt giải thích chữ huyền không thấy rõ.

Kim mạn: ngược lại âm mạc bàn nghĩa là tên của con quỷ.

Giản bình: ngược lại âm hạch gian có nghĩa là bình động kinh.

Phỉ thi: ngược lại âm bồ vi.

Chú quỷ: ngược lại âm chi dụ.

Phùng ngô quỷ hàn tích: ngược lại âm thất tích. Thanh loại tích túc thực có nghĩa là bình ăn không tiêu. Trong văn kinh viết từ bộ nhơn viết chữ tích, ngược lại là ân thất xích nghĩa không ngay thẳng, chữ tích có bộ nhơn này không dùng vậy.

Đố tường: ngược lại âm công hộ, nghĩa là con côn trùng làm hại người. Ngược lại âm dưới là từ đương. chữ lâm tường nghĩa là phú và thiện vậy. Trong văn kinh viết tích là chẳng phải vậy.

ĐÀ LA NI TẠP TẬP QUYỂN 9

Lịch túy: ngược lại hai âm lực các lực địch. Thương Hiệt giải thích là chiếc xe nghiền đá. Trong văn nói là chiếc xe cán lên đạp lên.

Át kỳ: ngược lại âm cự chi.

Thị đạt: ngược lại âm dưới hạ quát âm sắc hạt.

Phủ lê thiệt: ngược lại âm hạ quát.

ĐÀ LA NI TẠP TẬP QUYỂN 10

Điệt mị: ngược lại âm đồ kiết.

Chí huyền: ngược lại âm hứa y.

Tất địa: ngược lại âm mãn tất.

Để kỳ: ngược lại âm định lẽ.

Áo xoa: ngược lại âm ư lục.

Thu đê ngược lại âm tử do, âm định hè.

Kiện nô: ngược lại âm cự ngôn.

Tất đầm: ngược lại âm đồ nam.

Mị lai: ngược lại âm dị thị, lại viết lai rai.

Đa luật tri: ngược lại âm trực tri. Trong văn kinh viết từ chữ tri viết chữ tri này là chẳng phải vậy.

Chuyên chi: ngược lại âm thường xuyên văn thường hay dùng.

Họa viên nghĩa là vẽ hình tròn cũng gọi là qui tắc, cũng gọi chuyên.

Trong văn kinh viết chuyên của nhất là chẳng phải vậy.

Ký lợi: ngược lại âm chi thị.

Cấu lợi phạt cư bà huyền: ngược lại âm định lẽ.

KINH HOA THỦ - *Huyền Ứng soạn* QUYỂN 1

Hòa sá: lại viết chữ tỏa cũng đồng. Ngược lại là âm sữu giá, chữ ta hòa sá là tên của vị Tỳ-kheo.

KINH HOA THỦ QUYỀN 2

Trứ khí: ngược lại hai âm thời nhữ, trừ lữ. Quảng Nhã giải thích chữ trứ thao nghĩa là tuôn nước ra ào ào, cũng nghĩa rót nước. Trong văn nói giải thích chữ trứ ấp là rót nước và cũng là rót rượu. Âm ấp ngược lại âm trên ư nhơn, âm dưới thao dư thao.

- TỪ QUYỀN 3 đến QUYỀN 7 (*Trước không có âm giải thích.*)

KINH HOA THỦ QUYỀN 8

Tinh tinh: ngược lại âm sở kinh. Chữ lâm có thể nói là con thú ở trong rừng, hình như giống con khỉ vậy, mà cũng giống như người phụ nữ đất giao chỉ. Thanh hế cũng giống như đứa trẻ con đang khóc. Trong tự điển sách Chu Lễ gọi là con tinh tinh, tức là con đười ươi, có thể nói như vậy.

- QUYỀN 9 (*Trước không có âm.*)

KINH HOA THỦ QUYỀN 10

Gian quý: ngược lại âm cư hủy nghĩa là không thật. Quảng Nhã giải thích chữ hủy là tùy theo ác vậy, cũng là lừa dối khinh lờn.

Chấp cự: ngược lại âm trì lập, nghĩa là tên của một con cá lớn, gọi cho đủ là chấp cự già là ứng. Huyền dân kỳ A-la-hán dịch là con cá lớn nuốt con cá nhỏ vậy.

KINH HOA THỦ QUYỂN 11

Hỗn tru: lại viết chữ hỗn này cũng đồng. Ngược lại âm hồ khốn, chữ đồ khổ là nói nước dơ uế, xấu ác vậy.

Tài bổng: văn cổ lai viết thọ bopsis là không đồng nghĩa. Nay viết chữ bá nghĩa là chồi non, cũng đồng nghĩa trên, ngược lại âm ngũ hạt Nhĩ Nhã giải thích chữ bopsis nghĩa là dư thừa, chữ tài là trồng cây, âm từ bộ mộc cũng là dư thừa chữ tài là cây mọc.

Mẫn mạc: lại viết mẫn cũng đồng, ngược lại âm thất nhẫn, nghĩa là nghĩa gắng sức vậy.

KINH HOA THỦ QUYỂN 12

Tể địa: văn cổ chữ tế tê hai âm không đồng vay lại viết chữ tê đồng chữ ở trên, ngược lại âm tỳ thế. Trong văn nói giải thích tể là vấp ngã phốc xuống nghĩa là vấp chân ngã phốc xuống đất.

- QUYỂN 13 (*Trước không có âm*)

KINH PHẬT DANH - Huyền Úng soạn (12 Quyển Trước không có âm, âm quyển sau giải thích rõ ràng) .

Trí y: ngược lại là âm nhất kế.

Đình liệu: ngược lại âm lực điêu.

Câu tuấn: ngược lại âm tư tuấn.

Hổ đa: ngược lại âm chỉ di.

Khơ tâm: ngược lại âm khẩu hồ.

Ngại hè: ngược lại âm tức lý.

Uất xỉ: ngược lại âm hầu ngã, sủu da hai âm.

Đệ la: ngược lại âm tha hề.

Tuân đà: ngược lại âm tư tuấn.

Hề hống: ngược lại âm hồ kê.

KINH BA KIẾP BA NGÀN PHẬT DANH - Tuệ Lâm soạn.
QUYỂN THƯỢNG

Điện đăng: ngược lại âm đăng đăng. Quách Phác chú thích Nhĩ Nhã gọi là đăng tức là chồm lên cao. Trong văn nói viết từ bộ kim thanh đăng.

Huệ tràng: ngược lại âm dưới là độc giang. Quách Phác chú giải và tiếng phương gọi chữ tràng cờ treo lên cao gió xuất múa tung bay. Quảng Nhã giải thích, tràng có nghĩa bày ra, trưng bày ra, chữ chánh xưa nay từ bộ cân thanh đồng.

Phẩu hoa: ngược lại âm trên phổ hậu. Cố Dã Vương gọi phẩu là mổ ra phá ra. Chí Đỗ chú giải trong tả truyện rằng cắt trong ra là phẩu, mổ. Thương Hiệt phân tích trong văn nói nghĩa là tách ra. Từ bộ dao thanh bồi, ngược lại âm dưới là hóa qua.

Ngu lạc: ngược lại âm trên ngộ câu. Đỗ Tiển chú giải trong tả truyện rằng ngu nghĩa là làm trò vui. Trong văn nói từ bộ nữ thanh ngộ ngược lại âm dưới là lạc.

Khánh thanh: ngược lại âm trên khinh kính. Cố Dã Vương giải thích rằng: lấy cục đá gõ tiếng nhạc cho vui. Thế Bổn cho rằng: mẫu câu thị viết chữ khánh để làm ra tiếng nhạc, chữ chánh xưa nay viết từ bộ thạch thanh thịnh âm thịnh ngược lại âm khổ định.

Cước hạt: ngược lại âm trên cạnh ý. Quách Phác chú giải Nhĩ Nhã gọi là chiếc lá nhỏ có gai cũng gọi là nấm. Trong văn nói giải thích nó giống như cước tòng nghĩa là mọc um tùm, chằng chịt, viết từ loại bộ lập thanh thúc. Ngược lại âm dưới là tuy tử. Quách Phác chú giải Nhĩ Nhã cho rằng lạc cước là cây kim châm. Tiếng địa, phàm là cây cỏ có gai gọi là lạt loại cỏ lá có gai. Trong văn nói giải thích là cây cỏ nhỏ mọc là đà dưới đất. Viết từ bộ thảo thanh lạt. Trong văn kinh viết chữ lạt là sai vậy.

Điêm đậm: ngược lại âm điệp kiêm. Khổng Tử chú thích trong sách Thượng thư rằng: chữ điêm là an ổn vậy. Tiếng địa phương gọi là tịnh có nghĩa là lặng lẽ. Trong văn nói viết từ bộ tâm thanh thiệt tĩnh. Ngược lại âm dưới đàm cảm Cố Dã Vương giải thích chữ đậm cũng nghĩa tĩnh lặng yên tĩnh. Trong văn nói viết từ bộ tâm thanh.

Huệ vô nhai: ngược lại âm nhã gai. Quách Phác chú giải Nhĩ Nhã cho rằng: chữ nhai nghĩa là bến nước. Trong văn nói viết từ bộ Hán nghĩa là sờ thanh gai, cũng viết chư nhai này có bộ thủ.

Đột khứu: ngược lại âm hưu hựu. Trong văn nói thì gọi là dùng cái

mũi để ngữi viết từ bộ ty là cái lỗ mũi thanh khứu là ngữi. Trong văn kinh từ bộ khẩu viết thành chữ khứu này. Đó cũng là văn thường hay dùng.

Hoài chư dục: ngược lại âm trên quai độc. Trong văn nói gọi chữ hoài nghĩa là hủy hoại phá bỏ đi, viết từ bộ phộc thanh hoài. Trong bốn kinh viết là chẳng phải chữ vậy.

KINH BA KIẾP BA NGÀN PHẬT DANH QUYỂN TRUNG

Thiên nhu: ngược lại âm như chu. Trong truyện Mao Thi giải thích chữ nhu nghĩa là nước thấm ướt. Lưu Hy chú giải trong sách Mạnh Tử rằng: chữ nhu cũng có nghĩa trầm trệ, cũng có nghĩa ngưng trệ, ứ động lại. Trong văn nói viết từ bộ thủy thanh nhu. Trong văn kinh viết chữ nhu có bộ thủy là chữ thường hay dùng, ngược lại âm nhu tu.

Đức mạn: âm biến tiếng Phạm. Trong văn kinh viết chữ không thành chữ.

Kiên khẩu: ngược lại âm khai ái. Trong văn nói chữ khải tức áo giáp, từ bộ kim thanh khởi, âm khởi đồng với âm trên.

Diệt nhuế: ngược lại âm nhất quý. Thương Hiệt biên soạn giải thích rằng: chữ nhuế nộ, tức là oán giận. Trong văn nói có nghĩa là hận cũng có nghĩa là oán giận trong lòng. Từ bộ tâm thanh khuê.

Vô nhiễu: ngược lại âm ninh liễu. Trong văn nói giải thích chữ nhiễu tức là nhiễu nung, nghĩa là làm phiền nhiễu người khác, và cũng gọi là ưu hý nung nghĩa là làm trò đùa diễu cợt. Viết từ bộ nữ thanh nhiễu. Cũng viết chữ nhiễu nghĩa là chọc ghẹo.

- QUYỂN HẠ (*Không có âm để giải thích.*)

KINH NGŨ THIÊN NGŨ BÁ PHẬT DANH - *Huyền Ứng soạn.*
QUYỂN 1

Doanh vương: văn cổ cũng viết chữ mãnh cũng đồng, ngược lại âm ký chứng. Trong văn nói nghĩa là ôm đứa con trong lòng nghĩa bao hàm thật sự gọi là mang thai.

- QUYỂN 2 (Trước không có âm)

KINH NGŨ THIÊN NGŨ BÁ PHẬT DANH
QUYỂN 3

Đát na: ngược lại âm nải khả.
Thất đế: ngược lại âm trừ lật.
Đam bà: ngược lại âm tha cam.
Hề thát: ngược lại âm nhất hề.
Cổ phàm: ngược lại âm lô khẩu.
Bố lưu: ngược lại âm lực sắc.
Đà thấu: ngược lại âm sở gian.
Mâu lộ: ngược lại âm mạc hậu.
Miên đà: ngược lại âm nữ ất.
Ca lạt: ngược lại là âm lực hạt.
Án phụ: ngược lại âm ô cảm.
Đàn na: ngược lại âm tri liên.
Kiết dị: ngược lại âm kỳ ất.
Bổ la: ngược lại âm bảo hồ.
Chi trụ: ngược lại âm trúc trụ.
Bà thị: ngược lại âm đồ hề.
Tha trí: ngược lại âm bổ mị.
Thất đế: ngược lại âm trừ lật.

KINH NGŨ THIÊN NGŨ BÁ PHẬT DANH

QUYỂN 4

Câu giới: ngược lại âm ha giới.

Yết bệ: ngược lại âm trên cự yết, ngược lại âm dưới mãn địch, nghĩa là mua đầy đủ lương thực.

Địa bệ: âm bi.

Tỳ trá: âm trắc giá.

Hề lan: ngược lại âm lỗ can.

Áo ế: nghĩa là giấm ngược lại âm ư lục.

Yên ca: ngược lại âm ô hiền.

Niết giám: ngược lại âm lực trạm.

A-thị: lại viết chữ đa cũng đồng âm, ngược lại âm thời kỳ.

Bác nô tray na: ngược lại âm trắc cơ.

Hiệt lợi: ngược lại âm hiền kết.

Ha lưu: âm lưu.

KINH NGŨ THIÊN NGŨ BÁ PHẬT DANH

QUYỂN 5

Ám ngộ: ngược lại âm ư lâm. Trong kinh văn viết sai thành chữ có bộ mộc không thành chữ vậy.

Yên ế: ngược lại âm trên ư nhơn.

KINH NGŨ THIÊN NGŨ BÁ PHẬT DANH

QUYỂN 6

Kỳ đa: ngược lại âm thị chi.

Truy phốc: ngược lại âm đô lôi.

Cúc đa: ngược lại âm cự lục. Trong kinh văn viết chữ cầu là chảng phải.

Nghê la: ngược lại âm ngũ hề.

KINH NGŨ THIÊN NGŨ BÁ PHẬT DANH QUYỂN 7

Hệ đa: ngược lại âm hồ kế.
Ái cô: ngược lại âm cổ hồ.

KINH NGŨ THIÊN NGŨ BÁ PHẬT DANH QUYỂN 8

Pháp ba: ngược lại âm phô hoa, y theo chữ ba có nghĩa là một loại cỏ dại thanh loại rút ra từ chữ thanh mạo có nghĩa là sung túc đầy đủ.

KINH BẤT TƯ NGHÌ CÔNG ĐỨC - *Huyền Úng soạn.* QUYỂN THUỢNG (Trước không có âm.)

QUYỂN HÀ

Ly tí: chữ tí hoặc là viết tí nghĩa là cánh tay, ngược lại âm bì ty.
Cụ trú: ngược lại âm trắc giá.

KINH QUÁN PHẬT TAM MUỘI HẢI - *Huyền Úng soạn.* QUYỂN 1

Duyệt đầu đàn: hoặc là viết chữ duyệt này ngược lại là âm dĩ chuyết. Ở đây dịch Bạch Tịnh Vương, hoặc là Tịnh Phạn Vương là vua nước Nê-pen dòng họ Thích-ca.

Khang lệc: ngược lại âm khõ lăng, lại viết chữ ly cũng đồng. Ngược lại âm dưới là lý nghệ, chữ khang ly hoặc lệc ngẫu Quảng Nhã giải thích nghĩa vợ chồng, Tỳ Thương dịch là đôi bạn.

Hám hỷ: ngược lại âm hồ cảm. Quảng Nhã giải thích chữ hám nghĩa là động, giao động. Trong văn nói giải thích là không yên, nghĩa

là buồn rầu bức rức trong lòng không yên.

Khoa đầu: nghĩa là con nòng nọc, ngược lại âm khổ hòa chữ trong Hán thư giải thích nghĩa là con ấu trùng sống dưới nước. Nhĩ Nhã giải thích chữ khoa đầu, tức là chữ hà mạc tức là con tôm sống dưới nước vậy.

Bàn long: ngược lại âm bạch hàn. Trong sách lỗ ký giải thích chữ bàn có nghĩa là chiếm lấy đất. Trịnh Huyền cho rằng: bàn ủy có nghĩa là uốn lượng, cuộn lại. Quảng Nhã giải thích chữ bàn long là con rồng uốn khúc vậy.

Chủng tướng: lại viết chữ chủng có bộ xích cũng đồng với chữ chủng nghĩa là gót chân. Ngược lại âm chi đồng. Trong văn nói giải thích tướng tích nghĩa là lưu lại dấu tích cũng có nghĩa là theo đuôi, diễn tả tướng mạo qua lại.

Tứ qua: nghĩa là bốn gốc, ngược lại âm cổ hồ. Trong văn nói giải thích chữ qua nghĩa là gốc cạnh. Trong kinh văn viết chữ qua khí là tên của vật có gốc cạnh. Còn chữ qua này chẳng phải nghĩa vậy.

Quan kiện: nghĩa là mấu chốt, then chốt lại viết chữ quan kiện hai thể hình này cũng đồng nghĩa, ngược lại âm kỳ thắm. Chữ kiện này nghĩa chuẩn hơn, tiếng địa phương gọi là mấu chốt ở phía đông gài qua phía tây vậy.

Khai lạp: nghĩa là đóng cửa, ngược lại âm hồ lạp. Trong văn nói viết là hạp bế nghĩa là đóng cửa, còn gọi khác nữa là hạp môn cũng nghĩa là đóng cửa.

Ngung ngung: nay viết chữ ngung đồng nghĩa, ngược lại âm ngư hung. Trong Kinh Thi giải thích, đồ sô, hiên ngang. Trong tả truyện giải thích rằng dáng mạo ôn hòa cung kính.

KINH QUÁN PHẬT TAM MUỘI HẢI QUYỂN 2

Khung tích: ngược lại âm khứ cung chữ khung nghĩa khum xuống, cũng nghĩa là cao rộng như bầu trời. Chữ khung long có nghĩa là thịnh vượng, chữ khung cùng với cùng đồng âm, nhưng cùng là nghèo khổ.

Nhiễm trang: trong văn nói viết là trù nghĩa là nói dối, ngược lại âm trúc lưu. Nhĩ Nhã giải thích chữ nhiễm trang nghĩa là lừa dối không thật; cũng là khinh khi lừa dối không thật. Trong kinh văn viết chữ chu

xa viễn có nghĩa là kèn xe, và chữ chu là chẳng phải thế vậy.

Hầu long: ngược lại âm lạc công Nhĩ Nhã giải thích, là chim tụt lại mổ thức ăn. Quách Phác cho rằng là tước là nhai trong họng, cũng đồng với chữ hầu là cổ họng. Thương Hiệt biên soạn giải thích chữ hầu tước nhai trong họng ăn vậy.

Phế du: lại viết chữ phết cũng đồng nghĩa với chữ phế, ngược lại âm phu uế có nghĩa là bày ra nhơ nhớp. Trong văn nói giải thích phế tạng nóng nhiệt. Ngược lại âm dưới là dũ câu. Trong văn nói giải thích chữ du phục nghĩa bụng phệ nhưng Thương Hiệt biên soạn giải thích nghĩa là yết hầu cổ họng.

Can cách: ngược lại âm cơ ngạch nghĩa là bị ngăn che. Trong kinh văn viết từ bộ nhục viết thành chữ, cả hai chữ cách đều thông dụng.

Hồi trùng: lại viết chữ hồi này cũng đồng nghĩa, chữ hồi có nghĩa là con giun, con sán đũa. Ngược lại âm hồ khôi Thương Hiệt giải thích văn cổ là nghĩa là trong bụng có con côn trùng, sán đũa trong kinh văn viết chữ vưu bộ, hai chữ này chẳng phải vậy.

Đoàn loan: ngược lại là âm lô đoan. Nghĩa là tụ hợp quanh một vòng tròn.

Bại tích: nay viết chữ duệ cũng đồng nghĩa, ngược lại âm tử lịch. Thanh loại này có nghĩa là công lao khó nhọc vậy.

Súc nhiên: ngược lại là âm sơ lục. chữ đoan trực nghĩa là đứng thẳng vậy. Lại chữ súc cũng có nghĩa là cây cỏ mọc um tùm xum xuê.

Nghê oan: ngược lại âm ư nguyên, chữ oan cũng giống như chữ khuất có nghĩa là oan khuất, oan uổng, oan ức. Cũng gọi là mềm yếu, gọi là nghê oan hồng đà. Có nghĩa cây đèn chiếu sáng có sắc màu, và cũng có nghĩa cầu vòng bảy màu sắc. Còn gọi là đèn để trên mai xe, nghĩa là đèn pha. Trong văn kinh viết oan chẳng phải thế vậy.

Phát miễu: ngược lại âm di nhiêu văn thường hay dùng, có nghĩa là cây nhọn gọi là miễu nay rút ra từ nghĩa này nghĩa là ngọn tóc trên đầu vậy.

Song tý: ngược lại âm tại kế. Trong văn nói giải thích nghĩa là khói mắt ven bờ mắt vậy.

KINH QUÁN PHẬT TAM MUỘI HẢI

QUYỀN 3

Lưỡng vân: ngược lại là âm vô phần Thương Hiệt giải thích rằng: nghĩa là hai bên bờ môi, cũng gọi là bên mép miệng.

Tỷ mĩ: ngược lại âm đat kê. Nhĩ Nhã giải thích chữ tỷ là một loại cỏ mọc xum xuê. Quách Phác gọi là một loại lúa ma mọc dưới bùn, cũng là một loại cỏ mọc tràn lan.

Hám thất: ngược lại là âm khổ đam. Tiếng địa phương giải thích chữ hám có nghĩa là thọ nhận các vật. Quảng Nhã gọi là cái kho chứa đựng đồ vật.

Hề thử: con chuột nhắt, ngược lại âm hồ kê. Trong văn nói gọi là con chuột nhỏ, nó hay phá hoại hoặc gọi loại chuột miệng nó ưa thích đồ ngọt.

Hoảng dục: lại viết chữ hoảng này, văn cổ viết chữ hoàng cũng đồng nghĩa, ngược lại âm hồ quảng, dưới lại viết chữ dục cũng đồng nghĩa, ngược lại âm do cúc. Trong văn nói giải thích là sáng suốt, nghĩa là chiếu sáng, nghĩa là ánh sáng rực rỡ vậy.

Riết chi: hoặc viết tăng kỳ nghĩa là cái áo. Trong văn đều viết sai. Nên nói tăng ca xi đây dịch là cái áo che từ nách xuống. Cái áo che vai tức là mảnh áo dài hình chữ nhật hoặc viết trước cụ tu la thì không viết tăng ca xi chữ cụ tu la đây dịch là tròn, có nghĩa là cái áo giống hình tròn dành cho các tu sĩ Phật giáo mặc. Đây là tên gọi vậy.

KINH QUÁN PHẬT TAM MUỘI HẢI

QUYỀN 4

Tồi cô: ngược lại âm nhi giá chữ tồi cô nghĩa là bẻ gãy ra, chữ cô nghĩa là yếu ớt, mềm yếu.

Tiểu ly: ngược lại âm cước tri. Quảng Nhã giải thích con vật không có sừng gọi là ly, nghĩa con vật giống như con rồng màu vàng không có sừng. Con vật có sừng gọi là cầu. Chữ cầu nghĩa là con rồng con có sừng. Có nghĩa là rồng đực có sừng, rồng cái không có sừng.

Thợ giai: âm giai, nghĩa là rơm của cây lúa. Chữ viết từ bộ hòa đến âm giai, chưa rõ ngôn ngữ nào.

Đông tê: lại viết trùng đông hai chữ hình này cũng đồng nghĩa.

Ngược lại âm đồ đồng. Quảng Nhã giải thích là bệnh đau nhức, ngược lại âm dưới tinh lợi. Trong văn nói gọi là bạo bệnh, nghĩa là bệnh tê không đi được.

KINH QUÁN PHẬT TAM MUỘI HẢI QUYỀN 5

Duật thân: ngược lại lực một chữ duật nghĩa lau chùi, tẩy rửa vây.

Sào trác: ngược lại âm tranh giao, văn thường hay dùng, có nghĩa là lấy vật nhẹ gọi là sào, lấy vật nặng gọi là lạo. Quảng Nhã giải thích chữ sào lấy là cầm lấy vật vây.

Trực phách: ngược lại âm phổ địch. Trong văn nói chữ phách là phá bỏ. Quảng Nhã giải thích chữ phách nghĩa là tách ra phân ra. Trong kinh văn viết chữ tích có nghĩa là đấm ngực, đậm chân. Ngược lại chữ tích chẳng dùng ở đây vậy.

Thiết trâm: lại viết hai chữ trâm hai thể hình đồng nghĩa, có nghĩa là cái thóit. Ngược lại âm trư kim, chữ phu trâm có nghĩa là cái búa có cán lớn, cũng có nghĩa là hình phạt. Trong văn kinh viết thậm đam hai chữ tượng hình này chẳng phải thể vây.

Lịch thân: ngược lại hai âm lực các lực địch. Thương Hiệt biên soạn giải thích chữ lịch là bánh xe lăn. Trong văn nói có nghĩa là chiếc xe cán lên, đạp lên nghiền nát vây.

Ánh thủng: giải thích văn cổ. Nay lại viết chữ thủng ? Đồng nghĩa với chữ thủng, ngược lại âm thời dũng văn thông dùng nghĩa là cái chân bị sưng lên, gọi là bình thủng ở chân. Trong kinh văn viết từ bộ túc viết thành chữ chủng nghĩa là gót chân, nghĩa đây chẳng phải vây.

Sanh viêm: Thanh loại viết là yên tâm, có nghĩa là hâm thức ăn, hai chữ tượng hình đồng nghĩa, giải thích chữ theo văn cổ chữ viêm cũng nghĩa đồng ở trên. Nay lại viết chữ viêm cũng đồng nghĩa. Ngược lại âm tương liêm. Trong văn nói có nghĩa là nấu canh thịt chín nhừ.

Thiết toản: ngược lại âm kỳ cổ. Trong văn nói giải thích chữ thiết thủ có nghĩa là lấy ra chất kim loại. Thương Hiệt biên soạn giải thích chữ cổ trì nghĩa là lấy vật. Trong kinh văn viết chữ kiềm, nghĩa là cây kiềm, kiềm kẹp người chữ thiết kiềm nay trong đây chẳng phải thể vây.

Phiêu thư: ngược lại âm tâm diêu. Ngược lại âm dưới là thiên dư. Quảng Nhã giải thích ung, nhọt có mủ trở thành ung thư nên gầy ốm cằn cỗi. Trong kinh văn viết chữ phiêu cùng với chữ bi đồng nghĩa ngược lại hai âm bối chi, tỳ diêu có nghĩa là con bọ ngựa, viết chữ phiêu chẳng phải ở đây dùng vậy.

Chư ky: lại cũng viết chư ky này, ngược lại âm cự ký, có nghĩa là ngày xưa dùng thanh tre kết lại để chữ lên vậy.

Sàm lạt: ngược lại âm sī hàm nghĩa là lấy cây dùi tách vật ra. Trong văn nói có nghĩa là câu cuốc bén.

Mị ngữ: ngược lại âm nghiêm thê. Văn thông dụng, có nghĩa là nói trong lúc ngủ say, nói梦, tức là không tỉnh giác, cũng có nghĩa là lời nói dối.

Trách khẩu: ngược lại âm trắc cách. Quảng Nhã giải thích chữ trách nghĩa là mở rộng ra, cũng có nghĩa khai mở ra. Trong kinh viết chữ đà là chưa thấy có chữ này chỗ rút ra từ đâu.

KINH QUÁN PHẬT TAM MUỘI HẢI

QUYỂN 7

Nhượng tí: nghĩa là vén tay áo lên, ngược lại âm nhi dương. Chữ nhượng nghĩa là trừ bỏ lột bỏ, nghĩa là lột bỏ tay áo mà bày ra cánh tay. Ngược lại âm duệ di thế nghĩa là sự phân đầy khắp trong đời vậy.

Tháp đăng: ngược lại âm tha cái, âm dưới là đắc hằng. Đây giải thích tên gọi là thí nghĩa là cho, là cho trước cái giường lớn kế đến cái giường nhỏ, chữ đăng nghĩa là lên giường ngủ, nhân đây mà lấy tên gọi vậy.

Bác phệ: nghĩa là tay đánh miệng cắn, ngược lại âm bối mãn, ngược lại âm dưới là thời chế. Chữ bách toát. Nghĩa túm lấy, tác tay, nghĩa là túm lấy đánh cái tác, chữ phệ dùng răng cắn nướu.

Cấu tật: lại viết chữ cấu này nghĩa là tốt đẹp, ngược lại âm cổ hầu. Nhĩ Nhã giải thích chữ cấu nghĩa là gấp gẽ.

Mẫn nhiên: ngược lại âm di nhẫn, âm dưới là di thật. Nhĩ Nhã giải thích chữ mẫn nghĩa là hết sạch, phai mờ.

Ủy tha: ngược lại âm ư ngay, dưới lại viết chữ di đồng nghĩa. Ngược lại âm đồ đa. Quảng Nhã giải thích hai chữ ủy tha là thấp, nghiêm là nguồn gốc sự việc. Theo chữ lại viết chữ ủy vi, hai chữ hình tượng. Trong

Kinh Thi giải thích con sông, vách núi uốn lượn quanh co. Trong tả truyện giải thích rằng chữ uy tha là đi quanh co. Cũng có nghĩa là tướng mạo dương dương tự đắc. Trong văn nói giải thích là đi vậy.

Hàng lạc: ngược lại hai âm trực nhĩ, lạt kỳ hai âm, có nghĩa phế bỏ.

KINH QUÁN PHẬT TAM MUỘI HẢI QUYỂN 8

Cấu tật: lại viết chữ cấu này nghĩa là tốt đẹp, ngược lại âm cổ hâu. Nhĩ Nhã giải thích chữ cấu nghĩa là gấp gõ.

Mẫn nhiên: ngược lại âm di nhẫn, âm dưới là di thật. Nhĩ Nhã giải thích chữ mẫn nghĩa là hết sạch, phai mờ.

Ủy tha: ngược lại âm ư ngay, dưới lại viết chữ di đồng nghĩa. Ngược lại âm đồ đa. Quảng Nhã giải thích hai chữ ủy tha là thấp, nghiên là nguồn gốc sự việc. Theo chữ lại viết chữ ủy vi, hai chữ hình tượng. Trong Kinh Thi giải thích con sông, vách núi uốn lượn quanh co. Trong tả truyện giải thích rằng chữ uy tha là đi quanh co. Cũng có nghĩa là tướng mạo dương dương tự đắc. Trong văn nói giải thích là đi vậy.

Hàng lạc: ngược lại hai âm trực nhĩ, lạt kỳ hai âm, có nghĩa phế bỏ.

- QUYỂN 6, 9, 10: (*không có từ âm nghĩa*)

KINH TĂNG GIÀ TRÁ - Tuệ Lâm soạn. QUYỂN 1

Linh thứ sơn: ngược lại âm trung tề tựu. Ở nước trung Thiên Trúc có địa danh núi Linh sơn. Ở nước Ma-kiết-dà, ở nơi đó có loại chim thứu, nó giống như con chim điểu, thân dài ba thước, lông màu nâu đậm, mỏ cứng cong như móc câu, mà xám tro, mắt to, chân ngắn rất mạnh, có móng vuốt nhọn, thường ở rừng sâu, bắt thỏ rừng, dê con để ăn. Thân dài nhỏ, bay đi có bầy, thường ăn thây người chết, con chim này rất kỳ quái lạ thường, nó thường hay đậu nghỉ ở núi này, cho nên

có tên là Linh thứu sơn. Xưa gọi là xà quật là tiếng Phạm, ngược lại là âm ngũ quá.

A-trù-na: ngược lại âm trung trụ lưu là tiếng Phạm, có nghĩa là tên của vị vua trời.

Tu-xà-thư: ngược lại âm trung xà long vương, tên của loài rồng.

Hầu hầu: âm hầu, nghĩa là mắt lèm nhèm.

Chủng thực: ngược lại âm dưới là thừa chức. Trịnh Huyền chú giải trong sách Chu Lễ rằng: chữ thực nghĩa là trồng cây. Quách Phác chú giải đó là tiếng địa phương, có nghĩa là đứng thẳng. Chữ chánh xưa nay viết từ bộ mộc thanh trực. Trong văn kinh viết chữ thực có bộ ngạc đó là chữ thông thường văn thường hay dùng.

Ni kiền tử: âm càng cũng là tiếng Phạm, nghĩa là phái ngoại đạo lõa hình âm khỏa nghĩa là khỏa thân âm hoa ngã.

Phiêu một: âm trên thất diêu. Cố Dã Vương giải thích là nước chảy. Trong văn nói giải thích phù là nổi lên mặt nước, viết từ bộ thủy thanh phiên. Trong kinh văn viết chữ phiêu cũng là văn thường hay dùng vậy.

Nhất toát: ngược lại âm thương loát. Tóm lại chữ nghĩa là dùng tay lấy vật. Trong văn nói viết từ bộ thủ thanh tối.

Hổ quy: ngược lại âm trên hổ ngô văn thường hay dùng cũng viết là hổ tá dụng âm. Trong bốn kinh viết nha là chẳng phải, ngược âm dưới là quỳ ngụy. Trong văn nói giải thích rằng quỳ lạy, viết từ bộ túc thanh nguy.

KINH TĂNG GIÀ TRÁ QUYỂN 2

Hối quá: ngược lại âm trên khôi ngoại. Lưu Chức cho rằng: chữ hối nghĩa là cải đổi, sửa đổi. Chữ chánh xưa nay từ bộ tâm thanh mẩy.

Hăng già: ngược lại âm trên phộc thừa, cũng viết là chữ khắc đồng nghĩa âm trên, đây là tiếng Phạm.

Dũng thân: ngược lại âm trên dung cũng. Hà Hữu chú giải trong công dương truyền rằng: chữ dùng có nghĩa là thân mình nhảy vọt lên cao. Trong văn nói viết từ bộ túc thanh dụng.

Nhục đoàn: ngược lại âm giả loan. Trong kinh văn viết đoạn là chẳng phải.

T.596

Uất đơn việt là tiếng Phạm, có nghĩa là cõi viêm phù đế, nghĩa là một trong tứ châu.

Sam-đế-dĩnh: tiếng Phạm.

Tru lục: âm lục. Trịnh Huyền chú giải trong sách Chu Lễ rằng: chữ lục giống như chữ nhục nghĩa là xấu hổ, nhục nhã. Đã bị chém giết chết lại còn bị sỉ nhục. Giả Vương chú giải trong sách Quốc ngữ cũng gọi là giết chết. Trong văn nói viết từ bộ qua thanh lục âm lục lực ngược lại âm lực cứu.

KINH TĂNG GIÀ TRÁ QUYỂN 3

Sác sác: ngược lại âm tịnh song giác. Khảo Thanh thì có nghĩa là nhanh chóng, nghĩa là mau đến gần, thúc đẩy mau đến.

Đảm trách: ngược lại âm trên là đảm cam cũng viết chữ đảm có bộ nhơn. Quảng Nhã giải thích chữ đảm có nghĩa là học hỏi, nghiên cứu. Khảo Thanh gọi chữ trách nghĩa là gánh vác trách nhiệm chữ chính xưa nay viết từ bộ thủ thanh đảm.

Ngoan si: ngược lại âm trên ngũ xúc. Quảng Nhã giải thích rằng chữ ngoan nghĩa là ngu si đần độn. Khổng Tử chú giải trong sách Thượng thư rằng: tâm không đo lường được, nghĩa đức độ nên gọi là (ngowan) ngu si. Khảo Thanh cho rằng ngu muội. Trong văn nói từ bộ hiệt thanh nguyên, chữ cổ viết là ngoan.

Pha kiến: ngược lại âm trên phô ma. Quảng Nhã giải thích rằng: là rất ít vậy.

Kim thử: ngược lại âm tốt tùy. Khảo Thanh cho rằng, cái mõ nhọn của con chim. Trong văn nói thì từ bộ thử thanh thúc. Trong bốn kinh viết từ bộ chữ đồng là sai. Văn sau lại viết chữ chủy nghĩa cũng đồng vậy (là cái mõ nhọn).

Thiêu hỏa: ngược lại âm trên thiên noãn. Trong văn nói gọi là nhặt ra, nghĩa là nhặt lửa ra, chữ viết từ bộ thử thanh theo trong bốn kinh viết từ bộ mộc viết thành chữ thiêu này là sai.

KINH TĂNG GIÀ TRÁ QUYỂN 4

Căn mạch: ngược lại âm trên cẩn ân. Trong văn nói giải thích rằng bộ lực bên bộ nhục. Từ bộ nhục là có nhiều gân của vật, từ bộ lực đã tượng hình chữ cân. Trong bốn kinh viết từ bộ thảo đến bộ giác viết thành chữ là chẳng phải vậy. Ngược lại âm dưới băng bá. Trong văn nói viết đồng nghĩa chữ mạch. Nghĩa là phần huyết mạch, trong cơ thể đường đi huyết mạch không ngay của cơ thể từ bộ phái từ bộ huyết cũng viết thành chữ mạch. Trong bốn kinh viết chữ mạch chữ thường hay dùng.

Yên cánh: ngược lại âm kinh hiền. Trong thanh loại có nghĩa là yết hầu, chữ chính xưa nay là viết chữ yết từ bộ nhục thanh nhân. Ngược lại âm dưới là kinh trình. Trong văn nói gọi chữ cánh là phần đầu tới cổ, từ bộ hiệt thanh khinh.

Sàng tháp: ngược lại âm tham hạp, nghiên cứu thanh loại có nghĩa tẩm gương nhỏ. Trong văn kinh viết chữ tháp này là chẳng phải.

Xạ hương: ngược lại âm trên dả giá. Ngược lại âm dưới hưu thời thời. Trong kinh Sơn Hải nói rằng: Ở trong núi có rất nhiều con xạ hay bắt chim nhỏ để ăn. Trong văn nói giải thích, loại xạ này giống như con hưu, nhưng nhỏ hơn không có sừng, ở gần bụng của nó tiết ra dịch thể rất thơm. Chữ viết từ bộ lộc thanh xạ lại cũng viết thanh xạ. Trong bốn kinh viết chữ xạ này là sai.

Nhạo trước: ngược lại âm trên ngô hiệu, ngược lại âm dưới là tràng lược, nghĩa là thích biên soạn.

Pháp loa: ngược lại âm lực qua.

Trỉ niệu: ngược lại âm trên thất nhĩ, âm dưới nảy điếu, tức là chõ đại tiểu tiện của con người. Viết từ bộ chữ vĩ là phần đuôi đến bộ thủy cũng viết thành chữ niệu hoặc viết chữ niệu này.

Tổng nhi: chữ chánh ở trên là ân tế, ngược lại chữ dưới là âm nhi sung. Trong bốn kinh viết chữ này là chẳng phải, ngược lại là âm nho.

Tiên đạt: ngược lại âm trên tất niêm. Âm dưới tha ngộ, nghiên cứu thanh loại có nghĩa là chữ đạt là cây roi chỉ tiên cũng là cây roi, nghĩa là cầm roi quất. Trong bốn kinh viết chữ thư là chẳng phải vậy.

Qua đã: ngược lại âm trên trúc qua. thanh loại này gọi là dùng tay đánh gỗ chữ chánh xưa nay từ bộ mộc thanh qua, cũng từ bộ trúc viết thành chữ đồng nghĩa.

Bồn ôn: hợp qui tắc nên viết là âm trên phô nghĩa là hỗ trợ, chữ

dưới trong sách viết đồng nghĩa với chữ trên, ngược lại gọi là loài cỏ mọc um tùm lại cũng rất thơm.

Hải đảo: văn cổ lại viết chữ đảo này, nghĩa đồng ngược lại âm đô lão. Nghĩa là ở trong biển mọc lên cái núi gọi là đảo, mà đảo có chim tới ở. Chỗ mà người ta chạy tới ẩn náu.

KINH LIÊN HOA DIỆN - *Huyền Ưng soạn.*

QUYẾN HÀ

(Chỉ âm từ không giải thích.)

Ma hâu: ngược lại âm sự kỷ.

Kiết lợi: ngược lại âm kỳ ất.

- QUYẾN THUỢNG: (*Không có từ âm nghĩa*)

KINH ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG VIÊN GIÁC

TU ĐA LA LIỄU NGHĨA - *Tuệ Lâm soạn.*

Tư tuân: ngược lại âm trên tử tư. Chí Đỗ chú giải trong tả truyện rằng là khéo hỏi thăm con đường. Chữ chánh xưa nay từ bộ ngôn thanh tư, ngược lại âm dưới là doản tôn. Chí Đỗ chú giải trong tả truyện rằng: chữ tuân nghĩa là thân thích, bà con thân thích họ hàn. Chữ chánh xưa nay viết tư bộ ngôn thanh tuần.

Dị xứ: ngược lại âm trên doanh ích. Cố Dã Vương giải thích rằng: chữ dị có nghĩa là trao đổi. Giả Quỳ chú giải trong sách Quốc ngữ rằng: chữ dị nghĩa là khác đi biến đổi. Quảng Nhã giải thích chữ dị nghĩa là chuyển đổi. Trong văn nói giải thích chữ dị nghĩa là chữ tượng hình, nghĩa là người thư ký ghi ngày tháng là dị. Một là từ chữ vật ngược lại âm dưới là xương dữ. Trong Mao Thi truyện gọi là chỗ ở, chỗ dừng nghỉ. Trong văn nói viết chữ xứ cũng nghĩa dừng nghỉ từ bộ cữu đến bộ ký có nghĩa là chữ ký là cái ghế chữ cữu lâu dài, nên ngồi ghế dừng nghỉ lâu vậy. Trong kinh văn viết chữ xứ là văn thường hay dùng.

Ân nhẫn: ngược lại âm trên nhân phóng, âm dưới nhơn chấn. Trong kinh văn viết nhẫn cũng đồng nghĩa vậy.

Ư tĩnh: ngược lại âm tinh đinh.

Kim khoáng: ngược lại âm công mãnh.

Trắc độ: ngược lại âm đường lạc.

Năng trước: ngược lại âm bằng lược. Trong bốn kinh viết chữ trước này chẳng phải vậy.

Cật hư noa: ngược lại âm trên là khinh nhất. Khổng Tử chú giải trong sách Thượng thư rằng: chữ cật nghĩa hỏi văn lại là sửa trị. Trong văn nói nghĩa là hỏi thăm, viết từ bộ ngôn thanh kiết.

Qua mậu: ngược lại âm trên qua ngựa, âm dưới mị ấu. Cố Dã Vương giải thích chữ mậu giống như chữ tích nghĩa là lạ lùng, hiếm thấy, tiếng địa phương nghĩa là trá là dối gạt, lừa dối. Trong văn nói gọi là lời nói dối của người cuồng điên. Từ bộ ngôn thanh mậu.

Như phiêu: ngược lại âm tất diêu nghiên cứu thanh loại gọi lào đê cử đưa lên từ bộ thủ viết thành chữ phiêu.

KINH ĐẠI PHƯƠNG TIỆN BÁO ÂN - *Huyền Ứng soạn.* QUYỂN 1

Huy diễm: lại cũng viết chữ diễm này cùng đồng nghĩa, ngược lại âm dư đám, tiếng địa phương gọi là đẹp. Giữa nước Tân và nước Tấn kết thông gia, chữ diễm nghĩa là đẹp cả hai bên vậy.

Trì hồ: ngược lại âm hộ cô. Trong văn nói nghĩa là cái đầm nước, ở Vương Châu có năm hồ nước.

Chiên thúc: hoặc nói yên thúc ca hoặc gọi là khẩn thúc ca tên của một loại cây, có chồi hoa mà đỏ tía giống như thật. Nhân vậy nên trở thành tên.

Ám tích: ngược lại âm trên ư cấm âm dưới tử dạ. Nghiên cứu thanh loại thì có nghĩa là hô lớn. Trong văn nói thì nghĩa là lớn tiếng.

Vi phục: ngược lại âm vô phi. Nhĩ Nhã giải thích là sâu xa, giấu kín, ngăn che, kín đáo. Ngược lại âm dưới là nặc. Có nghĩa là chạy trốn trong hang. Lại cũng viết chữ nghĩa là dừng viết từ bộ xích.

Hồ dụ: văn cổ viết ảm dụ, hai chữ tượng hình. Nay lại viết hấp cũng đồng nghĩa. Quảng Nhã giải thích rằng là uống vào, dỗn vào, nghĩa là hít thở vào vậy.

Khâu mục: ngược lại âm tha nhiêu, nghiên cứu thanh loại gọi là khiều, móc, nhặt, cũng có nghĩa là khóet mắt, âm quyết ngược lại âm

dưới ô quyết.

Lý trình: ngược lại âm trừ hình chữ trình giống như chữ hạn có nghĩa là thời hạn. Trong sách Chu Lễ gọi là mức độ. Trong Kinh Thi gọi là trình tự phương pháp.

Quắc tí: ngược lại âm hồ mạch, chữ quắc có nghĩa là chia cắt, phân chia. Ngược lại âm dưới tịnh kế. Nghĩa là đầu mắt gọi là tí. Hoài Nam Tử gọi là trừng mắt, trợn mắt, liếc mắt. Trong kinh văn viết thủ là đầu viết thành chữ hoặc là chữ cổ. Ngược lại xưa viết là chữ nghĩa là dành được, cắt tai giành được sự sống, viết chữ hoặc hoặc chẳng phải nghĩa đây dùng vậy.

Bào địa: ngược lại âm mãn giao. Trong văn nói có nghĩa là âm thanh gào lên cũng gọi là giận dữ.

Thâu-đầu-đàn-vương: đây nói sai. Nói cho đúng chính là thủ-diện-dà-na-vương. Đây dịch là Tịnh Phạn, hoặc nói là là chẳng phải vậy.

KINH ĐẠI PHƯƠNG TIỆN BÁO ÂN QUYỂN 2

Bàn lan xuân luân: ngược lại âm mãn hàn, ngược lại âm dưới xuân lạt luân. Đây nói về hình trạng.

Thiến luyện xán lạn: ngược lại âm du kiến nghĩa là sắc thái tươi mát, muôn màu rực rỡ tròn đầy.

Nhân huyền: ngược lại âm hồ quyên, hồ biến hai âm. Thương Hiệt biện soạn giải thích rằng: nhìn thấy không rõ. Trong sách Quốc ngữ thì có nghĩa là xem xét cảnh đẹp bị hoa mắt. Mại Quỳ cho rằng huyền hoặc, lầm lẫn vậy.

Bức hiệp: ngược lại âm bỗ cách nghĩa cấp bách gấp rút. Ngược lại âm dưới hư nghiệp, tiếng địa phương có nghĩa là dùng thế lực hù dọa áp bức khiến người ta sợ sệt. Còn có nghĩa là lấy uy lực áp bức dọa nạt người ta sợ sệt. Âm duyệt ngược lại là âm hồ bức. Nay đều viết hiếp cũng nghĩa là dọa nạt, hoặc gọi là khủng đe, cũng là đồng nghĩa vậy. Tiết át: ngược lại âm ô khác. Thương Hiệt biện soạn giải thích rằng: chữ át nghĩa là che lấp. Nhĩ Nhã giải thích chữ át nghĩa là dừng lại.

Quách Phác gọi là ngăn chặn các tướng phản nghịch là chữ át vậy.

Tài hối: văn cổ đồng với chữ hối này. Ngược lại là âm hồ tội chữ tài có nghĩa là hàng hóa của cải. Văn thường hay dùng tài bạch nghĩa

là hàng dệt bằng tơ lụa, gọi là hối Chu Lẽ giải thích, là hàng hóa thông dụng. Trịnh Huyền gọi là vàng ngọc, hàng hóa vải vóc gọi là hối.

Đâu mâu: ngược lại âm mạc hậu. Quảng Nhã giải thích cái mũ, nón. Trong văn kinh viết chữ mâu này là chẳng phải thế vậy.

Càng sái: ngược lại âm sở giải sở ký hai âm. Có nghĩa là vật phơi khô vậy.

Thán ba na thực: hoặc gọi là hằng bát na dịch là bột mì. Mãn xà ni thực dịch là có thể ăn. Khư đà ni thực dịch là có thể cho ăn.

Thực yểm: ngược lại âm ô cảm, chữ lâm yểm thao nghĩa là hướng cái miệng đọc thần chú, dùng hai tay bưng thức ăn, gọi là yểm vậy.

Hâm nham: ngược lại âm khổ kim, lại là âm khâm. Quảng Nhã giải thích chữ nhâm nghĩa là núi nhỏ mà cao. Công Dương truyện cho rằng: chữ nham ngâm là gò đất trên núi cao, muốn lên núi rất khó nhọc vậy.

Lay chuyết: ngược lại là âm như liệt thanh loại chuyết có nghĩa là hơi ngắn mà chữ chuyết là lo lắng, ưu não vậy.

Sáp thực: ngược lại âm tử hạp. chữ lâm trùng sáp huyết có nghĩa là loài sâu bọ đớp mồi. Trong kinh văn viết chữ tiệp là chẳng phải vậy.

Cô thực: ngược lại âm nhượng cũ, chữ cô nghĩa là một loại nấm có thể ăn được. Nhĩ Nhã giải thích chữ xuyến là húp bưng canh nấm húp. Quách Phác giải thích chữ xuyến thập có nghĩa là bưng lấy ăn, nhặt lấy để ăn.

Đảm yết: trong văn nói viết chữ kiệt nghĩa là dùng hết sức mình, đồng nghĩa với chữ đảm. Ngược lại âm kỳ yết, nghĩa là đưa lên gánh vác trách nhiệm. Trong tả truyện giải thích chữ kiệt nghĩa là lấy cục đá ném vào người ta. Chú giải rằng: chữ kiệt đảm nghĩa là lấy hết sức mình đảm trách công việc vậy.

Rẩn đoan: ngược lại âm phò nhẫn. Trong văn nói gọi chữ tǎn là xương đầu gối. Chữ dưới lại viết chữ bác nghĩa là cánh tay phần cùi chõ trổ lên vai, đồng thời cũng gọi là đầy đủ. Ngược lại âm phất tràng nghĩa là ruột già.

Viêm hạn: ngược lại âm vũ liêm có nghĩa là nóng rực nóng nhiệt. Nhĩ Nhã giải thích chữ viêm là lửa bốc lên. Quách Phác giải thích chữ hạn nghĩa là người ta đốt lửa khí bốc lên có nghĩa là nắng hạn lâu mưa.

Ố đa: ngược lại là âm ư tội. Chữ ổi trong tự điển giải thích là nhiều, đông. Quảng Nhã giải thích chữ ổi là đê tiện xấu xa.

Áo ế: ngược lại âm ư lục, âm dưới là nhất kiết. Ty thương giải thích rằng ở trong lòng thương xót bùi ngùi gọi là thống khổ, thương

tâm. Chữ ế có nghĩa là tắc nghẽn. Trong kinh văn viết chữ úc có nghĩa là dồn nén, đây chẳng phải thể này vậy.

Trảo quặc: ngược lại âm cư hệ. Trong văn nói giải thích nghĩa là chộp lấy cái cán. Thương Hiệt giải thích có nghĩa tác tay. Hoài Nam Tử cho rằng con thú nó chạy vô hang, tức là chộp lấy con chim ở trong tổ, tức cái mỏ nhọn gấp, vậy chữ cán ngược lại âm cư nghịch.

Đơn chiếc: ngược lại âm cổ triết. Theo chữ có nghĩa là cô độc một mình. Trong văn nói giải thích chữ chiếc nghĩa là không có tay phải gọi là chiếc. Trong Quốc ngữ gọi là họ hồ có một tay là vậy.

Hãm giới: ngược lại âm hồ cảm, dưới lại viết hy nghi hai chữ hình tượng này cũng đồng, ngược lại âm hồ giới tiếng địa giải thích chữ hãm có nghĩa quở trách, cũng có nghĩa là giận dữ. Trong kinh văn lại viết cảm, âm hồ kim hai chữ tượng hình cũng là văn thông dụng vậy.

Tháp trướng: ngược lại âm đường hạp có nghĩa là chân đi tản bộ mắt mở to mà nhìn. Trong kinh văn viết từ bộ khẩu viết thành chữ hấp trướng là chẳng phải vậy.

Bạc lạc: ngược lại âm lang đắc. Trong văn nói có nghĩa là cái xương sườn. Trong kinh văn viết chữ luyến lạc là chẳng phải thể chữ vậy.

Kiểu nhiên: văn cổ viết kiểu giáo hai chữ tượng hình. Có nghĩa mặt trăng chiếu sáng. Nay viết chữ giáo cũng đồng nghĩa. Ngược lại âm công điểu. Ty Thương gọi chữ kiểu nghĩa là sáng mà trong sáng vậy.

KINH ĐẠI PHƯƠNG TIỆN BÁO ÂN QUYỂN 3

Đích đích: ngược lại âm đinh đích chữ trong sách giải thích đích là vợ chánh. Công Dương truyện gọi là lập vợ chánh làm vợ lớn, kế đó mới lấy vợ kế nghĩa là con của vợ lớn làm đích tôn, không lập con của vợ kế làm đích tôn vậy.

Da duy: hoặc nói xà tỳ, hoặc nói là xà duy đều sai vậy, nói cho đúng là à tỳ đa, nghĩa là thiêu đốt vậy. Tiếng Phạm, nghĩa là thiêu đốt xác chết vậy.

Điên quyết: lại viết điên hai thể hình đều đồng. Ngược lại âm đinh hiền, ngược lại âm dưới cự nguyệt. Chữ điên quyết cũng giống như chữ đồng phốc nghĩa là té ngã phốc xuống đất. Trong kinh văn viết điên

quyết này là chẳng phải thể vậy. Chữ phốc ngược lại âm mẫn bắc.

Phiên cổ: chữ lại viết chữ phiên cũng đồng. Ngược lại là âm ư cấp chữ lâm ấp có nghĩa là bất an áy náy trong lòng. Thương Hiệt giải thích chữ ấp nghĩa là diện mạo không vui, không thoái mái.

Phiền oan: ngược lại âm ư nguyên. Nghĩa là oan uổng, nỗi buồn phiền oan khúc có bào chữa cũng vô ích, chữ từ bộ mịch đến viết bộ oán là miên có nghĩa là che không đi thoát ra được cho nên viết từ bộ mịch. Trong kinh văn viết chữ oán hai thể hình chẳng phải thể nghĩa đây vậy.

Uông thủy: ngược lại âm ô hoàng. Văn thông dụng thường hay dùng, có nghĩa là dòng nước đứng yên không chảy gọi là uông. Nhĩ Nhã cho rằng là hồ nước rộng lớn. Trong kinh văn viết chữ quang là tên của một con sông ở Trung Quốc, âm quang là chẳng phải nghĩa đây vậy.

Ma-ha-ca: dịch là vô trí, nghĩa là nói lảm nhảm không có ý nghĩa.

KINH ĐẠI PHƯƠNG TIỆN BÁO ÂN QUYỂN 4

Đảo tự: ngược lại hai âm đô đạo, đô cáo. Ngược lại âm dưới từ lý. Trong văn nói nghĩa là báo cáo sự việc cầu phúc gọi là đảo, nghĩa mời thỉnh cầu phúc, cúng tế quỉ thần vậy.

Nhuận động: ngược lại âm nhi độn. Trong văn nói nghĩa là con mắt chuyển động hoặc là mày mắt. Trong kinh văn viết chữ nhu là chẳng phải thể chữ vậy.

Phiền tức: ngược lại âm phụ viễn, có nghĩa là cỏ cây tươi tốt phát triển tăng trưởng, nghĩa tăng trưởng ra nhiều. Trong kinh văn viết là phồn thịnh, nghĩa là xum xuê, um tùm.

Duy trưởng: ngược lại âm vu truy, tiếng Phạm, chữ lâm tại bàn gọi là duy nghĩa là trường cái màn che một bên, cũng là che bao quanh vậy.

Thoan lăng: ngược lại âm sỉ hăng, nghĩa là dòng nước chảy xiết, chảy cuồn cuộn. Trong văn nói nghĩa là dòng suối nhỏ chảy mau, nghĩa là dòng nước chảy trên cát, cũng gọi là dòng suối cạn.

Mong manh: ngược lại âm mạc công, có nghĩa là con mắt có con ngươi mà không thấy gọi là mong nghĩa là lòe nhòe. Con mắt không có con ngươi gọi là mù manh vậy.

Cử phàm: lại chữ diêu phiêu, hai chữ tượng hình cũng đồng nghĩa, ngược lại âm phù nghiêm, phù trác, giải thích tên gọi là tùy theo gió mà trương buồm gọi là phàm, là cánh buồm vậy.

Chấn tế: ngược lại âm chỉ nhẫn. Nhĩ Nhã giải thích chữ chấn nghĩa cứu vây, là phát phẩm vật ra. Trong văn nói nghĩa là chữ chấn là đưa lên. Trong kinh văn viết chữ chấn này có bộ bối. Ngược lại âm nhẫn âm ẩn chữ chấn này có nghĩa là giàu có, phấn chấn.

Thảo thái: âm thái nghĩa là một loài cỏ nhỏ mọc có trổ hoa rất thơm. Trong văn kinh viết là chữ dược chẳng phải vậy. Chữ hổ ngược lại âm thiên cổ, có nghĩa là cỏ khô. Nay ở tỉnh Thiểm tây Trung Quốc nói là một loại rau, ở tỉnh Giang nam Sơn đông nói rau ngô, âm ngô ở Sơn đông nói rau thất vây.

Hao xích: lại viết là hạo cũng đồng ngược lại âm hồ giao. Ngược lại âm dưới là hô giá. Văn thông dụng có nghĩa là tiếng hổ rầm, nghĩa là hù dọa vậy.

KINH ĐẠI PHƯƠNG TIỆN BÁO ÂN QUYỂN 5

Bạch hồng: văn cổ lại viết chữ hồng này cũng đồng, ngược lại âm hồ công. Trong văn nói nghĩa là cầu vồng. Tục gọi là người con gái đẹp. Ở Giang đông gọi là lỗ tết cầu mưa, giải thích tên là công phá cái vồng. Thuần Dương Công phá âm khí vậy.

Ty nhĩ: nghĩa cắt tai xéo mũi, lại viết chữ tiểu cũng đồng. Ngược lại âm ngư khí, ngược lại âm dưới nhượng ký. Trong văn nói nghĩa cắt lỗ mũi. Quảng Nhã giải thích chữ nhĩ nghĩa là xéo lỗ tai.

Nguyệt nhĩ: văn cổ viết minh triết hai chữ tượng hình cũng đồng. Ngược lại âm ngư quyết, ngũ khoát hai âm. Chữ nguyệt giống như chữ hạt có nghĩa là cắt, tiêu diệt vậy.

Thám mạc: ngược lại âm tha hàm. Trong văn nói giải thích, nghĩa là lấy tin tức từ xa gọi là thám, nghĩa là dùng tay thâu lượm gọi là mạc vậy.

Họa khốc: văn cổ lại viết khố, khốc, khốc ba chữ tượng hình đều đồng. Ngược lại âm khẩu mã. Trong văn nói, chữ khốc có nghĩa là cấp bách, mau chóng, nghĩa là báo cáo rất nhanh, cũng có nghĩa bạo ngược, Bạch Hổ Thông gọi chữ khốc là cực nhanh vậy, cũng có nghĩa là mang

linh đưa cực kỳ nghiêm khắc.

Bồi phát: Trong văn nói lại viết bao phù hai chữ tượng hình cũng đồng, ngược lại âm bộ giao, chữ phù nghĩa là lấy ra dẫn ra văn thông dụng. Lại viết chữ bồi nghĩa dùng tay nắm gọi là bồi.

KINH ĐẠI PHƯƠNG TIỆN BÁO ÂN QUYẾN 6

Ngưu ty: chữ chánh viết là dài sích hai chữ tượng hình cũng đồng ngược lại âm lạt chi thức chi hai âm. Nhĩ Nhã giải thích gọi là con trâu nghĩa là con trâu ăn no rồi lại đi xa.

Khiêu bình: ngược lại âm bì bình. Tỳ Thương giải thích rằng: cái giường hép bằng phẳng nghĩa là ngồi một mình trên cái giường hép. Giải thích tên gọi là bình bàn cờ, âm bình nghĩa lấy miếng ván làm bàn cờ. Thể chánh là bình. Tu đà thực hoặc gọi là tu đà. Đây dịch là giờ chư thiên ăn, chữ tu đà đây dịch là bạch nghĩa là sáng nghĩa là chư thiên ăn buổi sáng. Trong tùy tướng luận gọi là tu đa. Đây dịch là thiện đà có nghĩa là chân thật vậy.

KINH ĐẠI PHƯƠNG TIỆN BÁO ÂN QUYẾN 7

Kinh cương: ngược lại âm cự hướng chữ trong sách gọi là thí cho sức mạnh nơi đạo gọi là kinh. Trong kinh văn viết cương là văn thường hay dùng vậy.

Đồng sấu: ngược lại âm sơ nhẫn văn cổ ngược lại âm sai cận, nghĩa là hủy cái răng gọi là nhổ răng. Trong văn nói nghĩa là người con trai sanh ra tám tháng mọc tám cái răng đến tám tuổi thì thay răng gọi là sấn. Đứa con gái sanh ra bảy tháng mọc bảy cây răng đến bảy tuổi thay răng gọi là hủy tức là bỏ. Chữ viết từ bộ xỉ thanh thất giải thích tên gọi là sấn tẩy nghĩa thay sạch răng sữa, hủy tẩy nhổ sạch răng sữa, cho nên mọc lại cây răng mới vậy.

- QUYẾN 8, 9, 10 (không có từ âm nghĩa)